

Hind 14 krooni

HILJA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

Parimad
hüppajad

MUŠTKUNST

**UUS
BARBIE**

Prügikoll

**Muinas-
horoskoop**

Barbiel on nüüd uus nägu!

Nukud teatavasti ei vanane. Nende kleidid võivad katki minna ja kingad laguneda, aga näo poolest on praeguste vanaemadegi nukud niisama noored kui viie-kuuekümnepäevaste aastast. Tavaliselt sarnanevad nukud oma väikeste perenaistega – või perenaiste unistustega. Barbiedki on ajapikku muutunud. Äsja valminud uus nukumudel on arvult juba neljas. Pealiskaudsel vaatamisel ei saa võib-olla hästi arugi, et tegemist on päris uue näoga, kuid nukusõbrad oskavad kindlasti leida vanade ja vastsete Barbiede erinevusi.

MATTEL

**Seekordse ülesande
leidad leheküljelt 11.**

Teile

Ma tahan olla mina ise!
 Ilma igasuguste piiranguteta,
 ilma igasuguste soovitusteta!
 Tahan teha kõike just nii,
 nagu parajasti tuju on,
 sest nii on õigem.
 Ma laulan siis, kui tahan –
 ja hääl on ilusam.
 Ma tantsin siis, kui tahan –
 ja samm on kindlam.
 Ma joonistan siis, kui tahan –
 ning käsi ei väärata kordagi
 ja ma kirjutan siis, kui tahan –
 sest kätt võib sundida,
 aga mõtet mitte.
 Ilma soovita on laused ainult
 tähenduseta,
 tähtsuseta tähtede rühm.
 Tahan olla mina ise.
 Tahan teha kõike just nii,
 nagu ma teen.
 Ärge suruge mulle peale
 oma mõtteid,
 arusaamisi,
 tegusid.

Ma austan teid,
 kuulan ja kuuletun,
 aga ma EI LASE endast teha teistsugust.
 Tahan olla individuaalne,
 tahan olla mina ise.
 Tahan erineda hallist massist...
 Ärge purustage mu klaaskerget mina,
 seda õrnroosat unelmat,
 mille killud mind kauaks kriipima jäävad.
 Ärge raisake oma niigi nappi aega,
 et lõhkuda,
 kinni katta minus seda,
 mis mulle endale kõige kallim on.
 Sest selle kaitsekihi varjus
 on veel teine mina.
 Mina, mis ei väljendu sõnas,
 vaid tegudes,
 millele ei meeldi melododia,
 vaid jõud.
 Metsik ja raevutsev mina,
 kes ihaldab mässu.
 Ärge kutsuge teda välja,
 nagu olete kutsunud paljudel teistel.
 Ärge korrake samu vigu.
 Ma tahan olla mina ise.
 Ja OLENGI!

Sünne Remmer
 Võhma Gümnaasiumist

Edgar Kase slaid

Ajakirja Hea Laps
 ilmub kord kuus,
 tellimisindeks on 005521
 Väljaandja Mittetulundusühing
 "Hea Laps"

Pärnu mnt. 59,
 Tallinn, EE 0001
 Tel. 681 728

Toimetaja LEELO TUNGAL
 Levijuhth BRITTA KORŽETS
 Kujundajad ANNELIIS AUNAPUU ja VIMIKA KALT
 Esikaanel: Kirke joonistus

RAHVUSRAAMATUKOGU

Kõigi maade loomad, võistlema!

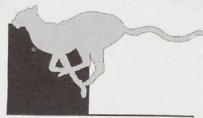
Ka kõrgushüpperekord on kaslaste käes: kui ukrainlane G. Avdejenko ületas 1988.a. Sõuli olümpiamängudel lati 2,38 m kõrguselt, siis puuma pikad ja lihaselised tagajalad lubavad tal hüpata poole kõrgeemale: 5,5 m kõrgusele.

Ujumises aga pole kassi sugulastest suurt asja. Siin on teadagi juhtpositsioonil need, kes mitte ainult ei tunne end nagu kala vees, vaid ongi kalaks sündinud.

100 m vabaujumises saavutas ameerika sportlane Matthew Biondi 1988.a. Sõuli olümpiamängudel väga hea tulemuse ja püstitas inimeste maailmarekordi: 48,63 sek. Troopilistes ja subtroopilistes meredes elav purjekala naeraks ennast heeringaks, kui ta teada saaks, et inimeste jaoks on selline kiirus suur asi. Kui üle 100kiloste lihastega purjekalal on kiire, siis tõmbab ta oma seljauimed ludusse ja muutub voolujooneliseks nagu torpeedo. Tema 100 m vabaujumise rekord on 3,25 sekundit...

Kuigi loomad ja kalad edestaksid justkui inimesi kõigil spordialadel, ei saa inim- ja loomariigi ühistest olümpiamängudest kindlasti kunagi asja. Kunagi prooviti selliseid võistlusi korraldada taltsa gepardiga, kelle käpas on maailmarekord 100 m jooksus – nobe kaslane hakkas hoopistükkis oma rivaali ümber ringe tege-ma ja edasi-tagasi kekslema.

Jüri Trouberg

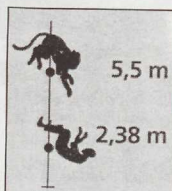
Novembrinumbris kõnelesime loomadest, kes purustasid inimeste olümpiarekordeid jooksudes. Kuid neljajalgsetel on teadagi hüpateski inimestest osavamad. **Bob Beamoni** 1968.a. püstitatud kaugushüpperekordi purustamine on Himaalajas elutseva lumeleopardi jaoks kätiketu: tänu kiirele hoojooksule ja lihaselistele tagakäppadele hüppab lumeleopard koguni 16 m kaugusele, ja osavad esijalad aitavad tal maandudes tasakaalu säilitada.

Bob Beamon, 1968

8,90 m

16 m

5,5 m

2,38 m

G. Avdejenko, 1988

48,63 sek

3,25 sek

Matthew Biondi, 1988

SMPXE

Elas kord kolme maa ja seitsme mere taga üks arvutiviirus, kelle nimi oli SMPXE. Ta oli väga pisike ja kuri.

Seitsme maa ja kolme mere taga elas arvuti nimega Muinas 686 Tpi, kes oli väga suur ja heasüdamlik.

Viirus tahtis arvutit nakatada ja ajas teda kogu aeg taga.

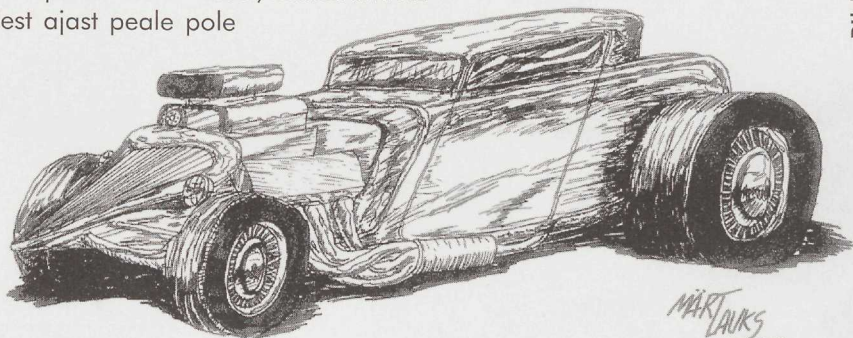
Ükskord, kui SMPXE oli Muinas 686 Tpi kannul, sattus põgenejale ja jälitajale ette jõgi. Arvuti oli suur ja astus jõest läbi, viirus aga läks üle mädaneva silla ja kukkus vette. Äärepealt oleks paha jälitaja läbi surisenud, kuid sai veel viimasel hetkel kaldale.

Järgmisena sattus nende teele suur mägi. Muinas 686 Tpi läks sellest üle kui künkast, SMPXEle oli see aga ületamatu. Niisiis läski viirus mäe kõrvalt. Mäe kõrval, mõlemal pool oli aga soo. Jälle oleks paha jälitaja äärepealt uppunud, kuid alligaatorid, kes olid samuti pahad, aitasid ta välja.

"Ega ma enne lõpeta, kui olen selle muinaka kinni püüdnud!" mõtles SMPXE.

Nüüd sattus nende teele suur järv, sellel aerutas aga vana paadimees. Paadimees viis Muinas 686 Tpi üle järve, kuid nähes, mis plaanid on viirusel, lükkas SMPXE vette. Viirus surises järves läbi ja sellest ajast peale pole maailmas enam ühtegi arvutiviirust.

Martin Mutt
Tartu 10. Keskkoolist

Pildi joonistas Märt Lauks

Sünnipäev

Ühes umbses garaažis elas üks Mercedes. Ta oli valge nagu luik. Peremees oli ta alles autolaadalt ostnud. Laadal oli sel autol palju sõpru. Ka siin oli tal palju sõpru, kuid need olid hääletud. Vahel harva juhtus nii, et peremees garaaži astus ja Mercedesest käivitas.

Ühel päeval nukrutses Mercedes jälle oma lahtis garaaži kõige kaugemas nurgas. Väljas sädistasid linnud ja kostsid laste rõõmsad hõiked, kuid garaažis oli kõik vaikne. Äkki hüüdis keegi Mercedesese tagant: "Tere!"

Mercedes teadis, kellele see hääl kuulus – peremehe vanale mootorrattale. Temaga polnud küll mõtet juttu ajada, sest ta oli viiskümmend aastat vana. Kuid mootorratas jätkas: "Ära muretse! Mina võin näiteks meenutada neid ammuseid aegu, mil peremees minuga mootorrattavõistlustel käis ja vahel ka võitis. Kuid nüüd olen ma vana ja kopitanud haisuga ja teised mootorrattad pelgavad mind..."

Järsku läks garaaži uks lahti ja sisse astus peremees. Mercedes nägi, et väljas seisis uus auto – helepunane Opel. Mercedes ehmus: kas tõesti taheti temast nii ruttu vabaneda või soovis peremees endale veel teist autot?

Peremees sõidutas Mercedesese garaažist välja, ja seal ootas autot veel suurem ehmatas. Kõik ta tuttavad autolaadalt olid kokku tulnud, sealhulgas ka autolaada direktor oma kollase bussiga. Direktor läks peremehe juurde ja ütles: "Küll on tore, et teie lemmikul on just täna sünnipäev!" Mercedes ei saanud enam millestki aru. Veel segasemaks muutus asi siis, kui teda ühe uue garaaži juurde kutsuti. Sellest hoovas puhtust ja valgust.

"See on sinu sünnipäevakingitus meie kõigi poolt!" lausus peremees. Nii jäigi Mercedes uude garaaži elama Sinna mahtus suurepäraselt ka taevassinine Žiguli – Mercedesese suur sõber.

Ivo Heinloo Järveotsa Keskkoolist

Nende vahvate kunstiteoste autorid on **Tallinna 6. keskkooli lapsed.**

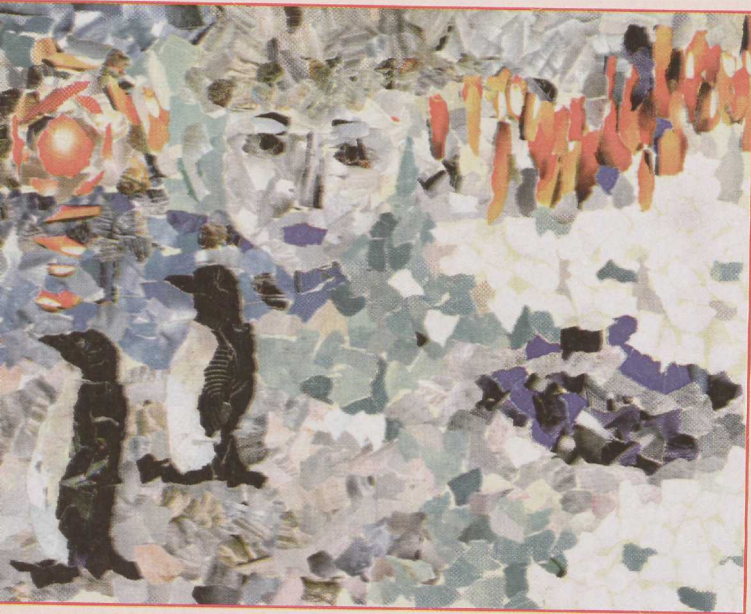
Selle kooli õpilased armastavad joonistada. Ilusaid pilte maalitakse nii koolitundides kui ka kunstiringis, mida juhendab õpetaja Ljudmila Polištšuk.

Siin avaldatud pildid on aga tehtud isemoodi tehnikas, mida nimetatakse kollaažiks.

Värvilistest paberitükkidest ja ajakirjaribadest saab kokku panna nii maastikke kui portreesid.

Proovi Sina ka!

Lipp lipi peal, lapp lapi peal - kokku kena kollaaž!

Ira Guljajeva, 7. klass

Taja Gareina, 11 a.

Maria Jastrebova

Marina Aleksandroviš, 8. klass

Põhjavalguse

Oli kätte jõudnud salapärane põhjavalguse öö. Sel ööl ei tohtinud keegi taevasse vaadata, arvati, et siis juhtub midagi nõiduslikku. Kõik inimesed teadsid seda ega proovinudki taevasse pilku heita.

Ühes peres elas kolm tüdrukut, kes olid väga uudishimulikud ja vahel ka sõnakuulmatud. Öhtul ei tulnud neil und, sest nad kibelesid väga õue vaatama. Kiusatus taevasse vaadata oli nii suur, et nad ei suutnud sellele vastu panna. Tüdrukud hiilisid akna juurde ja otsustasid ainult natukene kardina vahelt piiluda.

Nad ei uskunud oma silmi! Taevaservas avanes ilus vaatepilt. Virralised sähvisid sinistes, rohekates ja punastes toonides. Tüdrukud jäidki seda vaatepilti imetlema. Järsku sähvatas nende peale põhjavalgus. Tüdrukud tardusid ja muutusid jääkarudeks.

Hommikul leidis ema toast tütarde asemel kolm jääkaru. Ilusad kollakad, ninaotsad mustad, näod tindiga määratud. Ema sai aru, et need ongi tema nõiduse küüsi langenud tütrede. Jääkarud meeldisid talle ja ta toitis ja hellitas neid nagu oma lapsi.

Ühel päeval sõitsid tüdrukute vanemad kolme jääkaruga Põhjamaa targa juurde. Nad tahtsid teada, kuidas saab tüdrukuid nõidusest päästa. Tark kutsus külalised lahkelt oma hüttil, lõi lahti nõiaraamatu ja luges sealt õpetussõnad ette. Keegi aga ei märganud, et hütis üks oli

irvakile jäänud. Jääkarud tundsid, kuidas värske tuul ja vabaduse lõhn neid kutsusid. Nad jooksid ikka kaugemale ja kaugemale – sinna, kus meri ja jääväljad. Jääkarud mürasid lumes, hüppasid ja loopisid naljakalt oma käppi. Neil oli mõnus ja tore olla. Kuid ühe jääpanga peal hullates juhtus õnnetus: kõige väiksem karupoeg libises üle panga ääre ja vuhises aina allapoole. Ta oli nii ehmunud, et ei suutnud ennast ise päästa. Järsku tundis väike jääkaru, kuidas keegi teda ülespoole kandis. See oli Põhjamaa tark. Kui jõuti jääpangale, õpetas tark: "Te minge otse edasi. Vaadake taevasse, Põhjanael valgustab teed ja näitab õiget suunda. Liikuge nii kaua, kui näete taevaserval vehklemas virralisi. Heitke lumele ja laske põhjavalgusel oma pea kohal sähvida, nii vabanete nõidusest." Õelnud need sõnad, haihtus tark õhku.

Jääkarud olid harjunud uue eluga jääväljadel ja oma ilusa kodu unustanud. Kuid Põhjamaa targa juttu kuulades tuli neile meelde nende armas ema. Koduigatsus oli nii suur, et asuti kohe Põhjanaela saatel teele. Tee oli pikk ja raske, tuli võidelda tuiskudega ja põgeneda salaküttide käest. Lõpuks märgati taevaserval virralisi. Karud heitsid lumele pikutama. Põhjavalguse kuma langes nende peale ja nad uinusid.

Kui saabus hommik, olid jääkarud nõidusest vabanevad. Neid ootas ees rõõmus kohtumine emaga.

Liina Remm
Elva Algkoolist

Oi, kui õudne!

Hirm I

Ükskord elas laps, kes ei kartnud midagi. Ühel heal päeval avas ta külmkapi ukse, kuigi teda oli keelatud.

Külmkapis oli labürint, kuhu oli seintele kirjutatud "Legotehnik" ja "Legomaa". Äkki oli tema ees uks, mille ta avas ning seal tuli välja pudel, mis ütles: "Mine ava teine uks!"

Laps läks teise ukse juurde ning avas selle. Oh õudust! Seal oli üks vaim, kes ütles: "Ma söön su ära!"

Hirm II

Laps lõi esimest korda elus tõeliselt kartma ja tahtis põgeneda, kuid vaim ütles: "Ah, ma tahtsin sind proovile panna. Siin külmkapis ei tohi hirmu tunda!"

Laps läks edasi ning kuulis häält, mis ütles: "Ma kisu su lõhki!"

Laps läks teist korda elus kartma. Välja ilmus suur kohutav kass ning sõi lapse ära.

Eero Ränik
Tartu Raatuse Gümnaasiumist

Kesköö

On ime öö, on kesköö. Oi, seal on vari! See on väike vari, aga õudne!

See on nahkhiire vari! Oota, tal on nuga! See nuga on verine! Ta on mõrvar!

Aga kelle ta on tapnud?

Oh, ta ei ole kedagi tapnud! Ma tean, see on nahkhiir, kes töötab lihuniku juures.

Aga miks ta tuleb just keskööle? Äkki on ta siiski kellegi tapnud...? Oi, kui õudne!

Laura Künnap
Sangastest

Kirjalap

Aa! UFOD!

Ühel õhtul läksid Pireti ja Triinu vanemad kinno. Film kestis poole ööni. Lapsed pidid üksi koju jääma, neil aga ei tulnud und. Triin vaatas aknast välja. Ta nägi UFO-laeva ja UFOsid. Need olid väga naljakad.

Triin kutsus Pireti. Piret karjatas: "Aa! UFOd!"

Nad panid riidesse ja tahtsid üle õue naabrite juurde joosta. Aga UFOd olid ukse ees, UFOd võtsid nad kinni, viisid oma UFO-laeva ja sõitsid minema.

Kui vanemad koju jõudsid, nägid nad, et tüdrukuid ei olnud. Hoovis nägid nad suurt auku – nagu UFO oleks maandunud! Pireti ja Triinu vanemad ehmatasid ennast surnuks.

9-aastane Helen Oja
Tallinnast

Salmik, salmik, vaata ette!

●●●

Kui kord koolist lahkume
ja eluteele astume,
siis mälestuseks jäägu see,
et ühes koolis käisime.

●●●

Ära mine närvi,
küll leidub valget värvi,
millest teed sa lipu,
et panna torni tippu.

●●●

Tahtsin möllata, solvata,
ringi joosta teistega,
et lõpuks tulla ja
ütelda: "VABANDA!"

●●●

Pea meeles ka mind,
kui laulmas on lind
ilusal õiekuul,
lõhnaval lehekuul!

●●●

Kui elu on ränk ja paha,
ära lootust siis jäta maha!

●●●

Ma mõtlen, et sa mõtled,
et ma ei mõtlegi su peale...
Mõttele pealegi, mis mõtled –
mõtlen ikkagi su peale!

●●●

Kui lükkad elulaeva vette,
siis vaatama pead ette,
sest vees võib olla kalju,
mis purustab nii palju.

●●●

Päeval rändab päike,
öösel reisib kuu.
Kes siia kirjutab,
on igavesti truu!

●●●

Sa õpetasid armastama –
armastama sind.
Õpeta ka unustama,
nagu unustasid mind.

●●●

Kirjutaks salmi,
kuid sõnu ei ole.
Sooviksin õnne,
kuid endalgi pole.
Kingiksin lilli,
kuid närbunud need.
Tuleksin ise,
kuid pikk on tee.
Joonistan pildi,
sest jäädav on see.

Loodan, et need luuletused
meeldisid teile!

Siit leiate

mõned salmikusalmid,
mis on kirjutatud minu
klassiõdede ja -vendade poolt
varajases nooruses.

Tui Hirv (13) Tallinnas

●●●

Enne kui sa hüppad vette,
proovi selle sügavust!
Enne kui sa võtad mehe,
proovi tema armastust!

●●●

Pea meeles, et eestlane oled,
pea meeles, et eestlaseks jääd!
Pea meeles, et sellegi salmi
on kirjutand eestlase käed.

●●●

Elu on ilus kui sädelev klaas.
Sulab kokku ja puruneb taas...

Karin Kukk
Tallinna Reaalkoolist

Friisi linnukoer

**Kui meil Eestis
kõneldakse
friisi tõust,**

**siis käib jutt tavaliselt
mustavalgekirjudest
lehmadest.**

**Kuid Hollandis
tuntakse hästi ka
friisi linnukoera.**

**(Friislased ise on Madalmaadel
elav väikerahvas,
kes on säilitanud oma keele
ja kombed ning annavad välja
ka oma emakeelseid raamatuid
nii suurtele kui väikestele.)**

Friisi koeratõug on väga vana. Neid koeri rakendati vanasti piimanõude vedamiseks kärü ette, kuna nad on tugevad ja vastupidavad. Samuti käidi friisi koeraga jahil ning kodus oli tema tööks talu ümbruses mutte, hiiri ja rotte püüda.

Tänapäeval Hollandis jahil peaaegu ei käidagi ning friisi linnukoeri võtavad inimesed endale lihtsalt selsiliseks. Friislaste koer on väga sõbralik, valvas ja tark. Linnas, kus ta omapead ringi joosta ei tohi, tuleb temaga sageli pargis jalutamas käia. Koer on üliõnnelik, kui ta nädalavahetusel metsa kaasa võetakse. Seal saab ta oma terava ninaga igasuguseid huvitavaid lõhnu nuuskida ja jälgi ajada. Pärast pikka jalutuskäiku on ta väsinud ning tõmbab ennast

asemel kerra, ilma et pahandusi teha tahaks.

Mõnikord meeldib aga friisi koerale põikpäiselt talitada risti vastu pererahva tahtmist. Seepärast tuleb linlasel temaga kindlasti koertekooli minna, et teda peremehe sõna kuulama ja linnas viisakalt käituma õpetada.

Friisi tõugu koerte juures on huvitav see, et neid võib olla päris mitut värvi. Paljud koerad on musta-valge-laigulised, kuid on ka pruuni-valge-laigulisi ja kummaliselt säbrulisi penisid, ning mõni kutsikas sünnib kas üleni musta või pruunina. Niiviisi on igal friislasel ikka päris oma ja eriline koer!

Angela Karu
Groningenist

PRINTSESSIL on kurvad silmad

Kas poleks vahva, kui praegused koolitüdrukud võiksid käia nüüsi ehituna, nagu Hispaania printsess Margarita? Kalli kleidi saba lohiseks küll lumes, bussipõrandal ja tänava tolmus, aga tühja sellest! Muidugi, ka ranitsat oleks sellise riietuse juurde raske ette kujutada... Aga enam kui kolmsada aastat tagasi, kui õukonnakunstnik Diego Velazquez (loe: velaskes) kaheksa-aastasest printsessist pildi maalis, ei rutanud lapsed, ranitsad seljas, kooli – ka kuningalapsed mitte.

Diego Velazquez, keda peetakse üheks kõigi aegade silmapaistvamaks portree-maalijaks, oli õukonnakunstnik – ja õukonnakunstnikud ei saanud maalida ainult seda, mis nendele meeldis. Varases nooruses kujutas Velazquez küll oma maalidel ka lihtrahva elu ning tegi natüürmorte, kuid 24-aastasena sai ta kuningas Felipe IV õukonnakunstnikuks. Kuningalossis elades sõltus kunstniku maalide sisu suuresti kuninga soovidest. Tööst Velasquezel puudust ei tulnud – ta tegi portreesid nii kuningast, selle perekonnast kui õukondlastest. Näib aga, et kõige enam meeldis talle maalida kuningalapsi – infante ja infantasid.

Väikese printsessil – ehk infantal, nagu hispaanlased kuningatütred nimetasid, on kaunid rõivad ja uhked ehted. Kuid näoilme on tal tõsine, põsed on kahvatud ja silmad kurvad. Et rõivastus paistaks uhke ja suurejooneline, pidi printsess kandma jäiku aluselikuid, mis ei lubanud ei ringi lipata ega lõbusaid mängu mängida. Nii et mõneski mõttes on meie praeguste kaheksa-aastaste elu palju lõbusam kui kunagiste kuningalaste oma!

←Prints Philip Prosper (1659)

↓ Diego Rodriquez de Silva y Velazquez. Printsess Margarita Teresa sinise kleidiga (1659).

• Missuguse mänguasja saadaksid sina, tragi lugeja, kolmesaja kolmekümne üheksa aasta taha printsess Margaritale, et ta silmad rõõmsamaks muutuksid?

Parimatele
auhinnaks **Barbie**
uhivuu mudel!

KES olid esimesed koduloomad?

(Algus eelmises Heas Lapses)

Los Angeleses töötav bioloog Charles Vilen uuris koerte, huntide, šaakalite ja koiottide mitokondrite DNA-d.

(Mitokondrid asuvad rakus ja nad on vajalikud selleks, et rakk saaks hingata. DNA – pikema nimega desoksüribonukleiinhape – on geneetilise informatsiooni kandja.) Uuringud kinnitasid, et hunt on koera lähim sugulane.

Analüüsi käigus ilmnis, et koera ja hundi mitokondri DNA-s on väga palju erinevusi ning seega pidi tänapäevaste koeratõugude kujunemine kestma väga pikka aega – oletatavasti 135 000 aastat.

Tarvas e. ürgveis

aretada looma, kes välimuselt tarvast peaaegu ei erine. Ka Tallinna Loomaaias elab selline tagasiaretatud tarvas.

Tänapäeval ei tarbi paljud rahvad toiduks veise- ja sealiha, 750-miljonilise rahvaarvuga Indias elab umbes 160 miljonit seebut, kes piima peaaegu ei anna ning keda ei

Metssiga kodustati mesoliitikumi alguses. Algselt polnud sigade elul vangistuses ja vabaduses märkimisväärset vahet. Inimene püüdis tiineid emiseid ja noorloomi ning hoidis neid aedikutes. Loomad otsisid ise endile toitu, kui see oli võimalik. Pikka aega polnud koduste ja metsikute sigade vahel selget erinevust, kuna karja täiendati metsikute loomadega. Sea kodustamist soodustasid järgmised asjaolud: 1) siga on kõigesõja, 2) suur paljunemisvõime (10-20 põrsast), 3) noorloomade kiire kasv, 4) siga on võrreldes teiste loomadega hõlbus taltsutada.

Tarvas ehk ürgveis osutas inimele suure teene. Just nimelt tema oli koduveise – peamise liha- ja piimaandja – uluk-eellane. Kahjuks saab tarvast rääkida ainult minevikus, kuna viimane tarvalehm hukkus Poolas Varssavi lähedal 1627.a. Selle juhtumiga põhjendati hiljem looduskaitselise vajadust.

Aafrikas hävis tarvas küttimise tulemusena juba 2400. aastaks eKr., Kesk- ja Lääne-Euroopas 1400. aastaks eKr. Tarva kodustamine leidis aset 8000. – 6000 eKr.

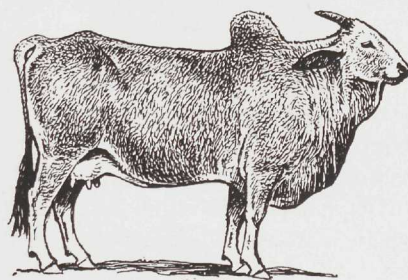
Kuna mõned koduveiste primitiivsed tõud (näiteks Hispaania härjavõitluse veised, ungari stepiveised, šoti ja inglise veised) omavad tarva-

Metskass

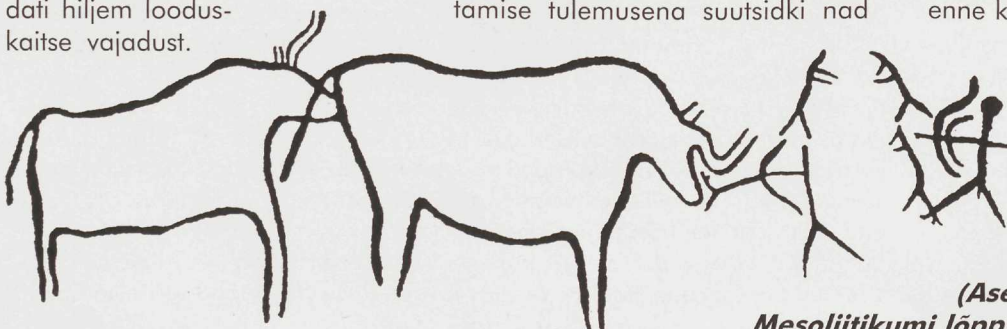
või tappa, kuna teda peetakse pühaks loomaks. Islamiusk keelab süüa sealiha.

Kodukass on enam kui 6000 aastat tagasi Vana-Egiptuses kodustatud metskassi alamliigi – ookerkassi e. liibüa kassi ja mitme sellele lähedase liigi ristamisel tekkinud kaslane. Egiptlased pidasid teda pühaks ja balsameerisid. Kassi tapjat karistati rängalt. Keskaja Euroopas oli ta kurjuse sümbolina ja nõialoomana kardetud – kasse koguni põletati tuleriidal. Aegapidi asendas kodukass hiirte ja rottide hävitamiseks kodustatud valgetuhkru. Viimast peeti Vahemeremaadel koduloomana juba enne kodukassi.

Seebu

ga sarnaseid välistunnuseid, otsustasid zooloogidest vennad Lutz ja Heinz Heck 1930ndatel aastatel alustada Berliini ja Müncheni loomaaedades tarva tagasiaretamist nendest veistest. Hoolika seleksiooni ja ristamise tulemusena suutsidki nad

Andri Ivin

Inimesed kütivad ürgveiseid. Kõstani (Aserbaïžaan) kaljujoonis. Mesoliitikumi lõpp või neoliitikumi algus.

Pildi joonistas
Teelemari Loonet

HO-HO-HO- horoskoop

Triibu-Liine Nessuke

otsustas oma elukogemusi
ära kasutades koostada
oma horoskoobi.

See põhineb iidsetel allikatel –
muinasjututegelastel.

Silmas on peetud meie ajakirja
lugejate sünniaastaid.

Kui aga keegi soovib horoskoopi
oma teadmistega täiendada,
siis olge lahked!

tekib tihti peale paksu pahandust. Koolitundides tabab neid tihti sügav uni, millest on neid raske äratada. Võiks proovida musiga äratamist. Sellel aastal sündinud poisid ei pea lugu hammaste pesemisest – paha harjumus, mis on põhjustatud ilmselt sellest, et ka Okasroosike loobus 100 aastaks hammaste puhastamisest, kuid sai siiski printsile mehele – küllap oli viimasel nohu... Soovitus: ärge parimaid tunde maha magage!

1988 – Tuhkatriinu aasta

Tüdrukud, kes sellel aastal sündinud, on suurepärase kokad ja koristajad – isegi siis, kui nad veel pole proovinud süüa teha ega tolmu pühkida. Nii poistel kui tüdrukutel on eriline armastus kõrvitsa vastu – mälestus ajast, kui see tollaks muutus. Seevastu hiiri nad pelgavad, kartes nende muutumist hobusesuuruseks. Sellel aastal sündinud inimeste jalanõud moodustavad kooli leiukapis lõviosa – sama juhtuks ka Tuhkatriinuga, kui see koolis käiks. Ka paljasjalgetena on nad väga lahked ega maksa kätte kurjadele õdedele.

1989 – Miki-Hiire aasta

Sel aastal sündinud armastavad närida kõike, mis neile kätte juhtub – nii nätsu, kompekke kui pliitseid. Nad on üsnagi seiklushimulised ning vastavad kõigile, kes neid kampa kutsuvad: "Okey!" Nende lemmikjoogiks on Coca Cola, lemmiktoiduks – hamburger ja friikartulid. Ketšupit kallavad nad kõigile roogadele peale jäätise. Nad on üsna kergeusklikud ja

usuvad, et hädakorral päästab neid kas Ämblikmees või mõni motohiir. Miki-Hiire aasta poisse varitseb oht teleka ees istumisega silmi rikkuda, tüdrukud aga kipuvad pärast ohjeldamatut friikartulite-söömist paastuma. Üldiselt on need inimesed siiski õnneseenud, kui neil õnnestub koolis pika sabaga hindeid vältida.

1990 – Punamütsikese aasta

Sel aastal sündinud inimesed tulevad igast õnnetusest (kaasa arvatud Halli Hundi kõht) elusalt ja tervelt välja. Nad oskavad esitada tabavaid küsimusi ("Miks sul nii suured kõrvad on?"), mis tihti teisi täbarasse olukorda panevad. Armastus ilusate peakatete vastu viib neid sageli erakoolidesse õppima. Koolimine ja koolist tulek võtab neil kauem aega kui teistel, kuna nende tähelepanu paeluvad iga-sugused kõrvalised asjad. Ettevaatust kommionudega! Vanaema juurde oleks soovitatav minna koos isa, ema või vanema vennaga. Kuna Punamütsike puutub oma eluteel kokku mitmesuguste seiklustega, oleks kasulik hea kirjutamisoskus – tema juhtumusi oleks teistelgi huvitav lugeda.

1991 – Muumitrolli aasta

Muumitrolli aastal sündinuid kiputakse veidi ära hellitama. Tihti peale on neid õnnistatud emade ja vanemadega, kes käiksid hea meelega ise oma võsukeste eest koolis, aga kuna seda ei peeta sündsaks, siis tikuvad nad koduste harjutuste kallale. Nad võtavad tihti oma käekottidest üllatusmune ja šokolaaditahvleid, kartes, et nende lapsed on pidevas näljas. Sel aastal sündinud inimesed ihkavad rahu ja iseseisvust, mida neile harva antakse. Samuti on neil raskusi sõp-rade leidmisega, kuna esivanemad leiavad, et ükski semu pole küllalt viisaka käitumisega. Võiks proovida rohkem looduses viibida – seal võib leida nii mõndagi ootamatult põnevat.

**Maailmas on ilmatu
hulk horoskoope.
Mõned ennustavad tulevikku
tähtede, mõned puude ja mõned
idamaiste loomade järgi.
Kes tahab, see usub!**

1985 – Kakukese aasta

Kõik sellel aastal sündinud ei meenuta küll kaugeltki Kakukest – eriti tüdrukud on enamalt jaolt pliitapeenikese pihaga –, kuid neil on harjumus vanaisa-vanaema eest plehku pista. Samuti oskavad kaduda nagu tina tuhka, kui on mõne klaasi või kruusi lõhkunud, ema huulepulga ära kulutanud või isa pidulipsu rasvapekitanud. Muidu on nad igati rõõmsameelsed ega peatu ühegi ohu eest. Kakukesed, ettevaatust sigadega – ütlevad küll ruik-ruik, aga mõtlevad: röh-röhh!

1986 – Saabastega Kassi aasta

Sellel aastal sündinud tüdrukutel on eriline huvi paksutallaliste, kabjakujuliste saabaste vastu. Selliste jalanõude hankimiseks loobusid nad meelsasti nii heinamaast kui lossist (eriti, kui need on kellegi teise omad). Saabastega Kassi aasta poisid on head reisikaaslased, kes ikka leiavad kuskilt mõne kartulikrõpsukoti või purgi Fantat. Nad on loomult puhtust armastavad ja sõbralikud. Kui nad on mõne asja untsu keeranud, kraabivad nad sellele viisakalt liiva peale. Karta pole neil midagi, kuna kukuvad ikka käppadele (kahjuks mitte just alati taga-käppadele...)

1987 – Okasroosikese aasta

Sellel aastal sündinud inimesed on väga ilusad, kuid kergeusklikud. Igasuguseid värtmaga nõidu usuvad nad rohkem kui oma vanemaid, millest

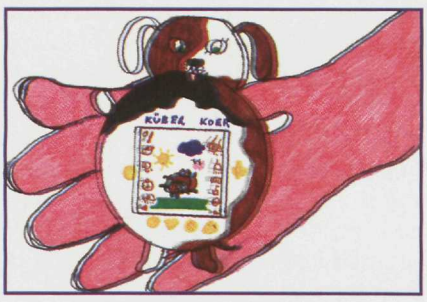
TASKUD LOOMI TÄIS!

Kõigepealt tahame hääletusele panna **ELEKTROONILISELE MÄNGUASJALE PAKUTUD NIMED!** Jah, Heal Lapsel on nüüd mitu nime – aga missugune neist lugejate meelest on parim? Vastajaid lubab Rekato auhinnata!

Niisiis: TASKUBEEBI, SUREMATU GOTCHI, OBTI, DINKS, PARIM SÕBER, MEGABEEBI, MEGADINO, MEGATIBU, KÜBERBEEBI, TASKUTITT, MINITITT, LINNALAPSE KODULOOM, TIDI, MUNABEEBI, COMPUCULLAKE, TASKUTIBU, BUMBU, ARMAS ABILINE, HÄRRA LÕBUS, PISIKE, TASKULOOM, MILKO, UGLU, TASKUINTERNET, MOPS, TSUKSI.

Triibu-Liine Nessuke on vapustatud toimetusse saabunud taskuloomade joonistustest! Tõesti, Eestisse tuleks rajada mänguasjavabrik, mis kõik Hea Lapse lugejate geniaalsed ideed ellu viiks!

Olen 10 aastat vana ja armastan lugeda "Head Last". Joonistasin oma fantaasia järgi küberloomad, nende nimed on inglise keeles koos eestikeelse tõlkega.

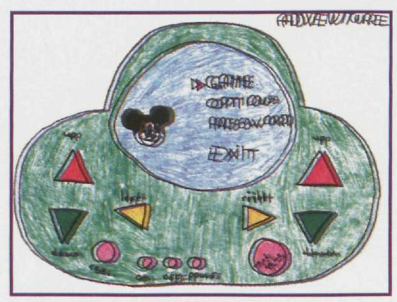
Stella Lillemets Vastseliinast

Minu koera eest hoolitsemisel on kaks võimalust. Esimene on sama mis taskudinol. TEINE VÕIMALUS on nagu päris koeral: viid loomakese vanni, annad talle päris toitu ja jooki jne. Koer räägib sinuga eesti keeles, ja ka sina võid temaga rääkida. Koer saab oma jalgadel käia. Kui sa tema eest ei hoolitse, põgeneb ta ja otsib endale uue, hoolsama peremehe.

Teelemari Loomet Lohult koos väikevenna Tõnisega

Minu arust on tamagotchi tore mänguasi, eriti nendele, kellel pole võimalust saada lemmiklooma. Kuid tunni ajal pole õige temaga mängida, sest kui mina mängisin sõbranna dinoga vene keele tunni ajal, jäi mulle uus osa arusaamatuks. Vahetunnil on aga temaga hea mängida. Nii dinot kui ka tibu võib nimetada "Little Pet" (inglise keeles). Selle mõtlesin ma ise välja. Nii kõlab ka kenamalt.

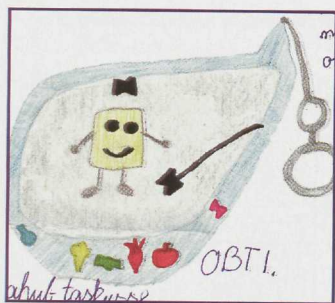

Ma arvan, et võiks teha sellise mängu, kus Miki ja Kupi seiklevad. Kui oleks mingi taustamuusika, siis kindlalt Michael Jacksoni laulud. Ma on tema suur, suur fänn ja tean, et Eestis on neid veel. Siis ostaksid paljud ta fännid seda mängu, sest siis saaks ka kaasa laulda. Mängida ja laulda samal ajal on ju lõbus!

Kui dino munast koorus, siis süüa tahtis ta, sest algamas oli noorus, ja ta söi hoolega. Ka mängida armastab väga ja suuremaks kasvab ta, Paitada saab ka teda, jätist pugib ta hoolega.

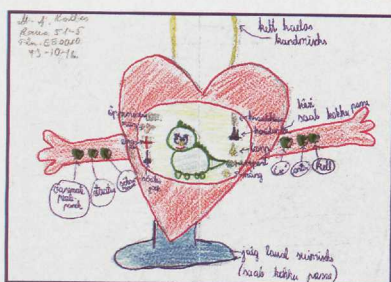
Sirje Saula Tallinnast

Annika Pšennaja Laagrist

Ma joonistasin teile südamest minu enda väljamõeldud mängu. Tegelaseks on mikroob, ta nimi on Obti. Obti sööb õunu, kompvekke, jäätist ja kaalikat. Ta kasvab iga päevaga suuremaks, tal on 100 elu. Mängu tähistab lipsukujuline nupp. Kui ta jääb haigeks, siis tähistab ravimit pudelikujuline nupp. Kui ta midagi ei taha, on ta vait. Kui tahab, siis piiksub ta vaikselt. Kui teda päev otsa mitte sööta või kümme tundi mitte ravida, sureb Obti ära. Magama jääb ta kell kümme, tõuseb kell üheksa.

Maria Markovičš Tallinnast

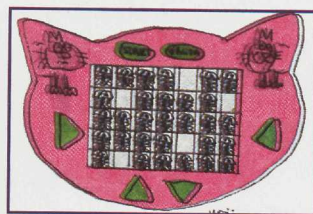

Minu idee on selline, et kui dino omanik ei saa või ei viitsi dinoga tegelda, siis võiks olla võimalik sättida peale dino vanemad (nad näevad välja nagu täiskasvanud saurused), kes hoolitseksid kindlast ajast kindla ajani, nii et dino omanik võiks rahulikult koolis või külas olla.

Teine idee on mul selline, et dinole võiks "sõpru" küla kutsuda. Kui dino omanikul on sõber, kellel on taskutibu, koer, kala vms., siis võiks nad omavahel nuppudele vajutades sõpradeks teha.

Kolmas idee on selline, et dinodel võiks olla hästi palju toite – 3 eelrooga, 3 praadi, 3 magustoitu ja 3 asja niisama näksimiseks (krõpsud, porgand, banaan). Ja ka jookke võiks olla 3 sorti: limonaad, vesi ja mahl.

Mari-Ann Kallas Tallinnast

Kuskil tabeli peidetud ruutudes on 5 koera ja ülejäänud on kalad. Mängu põhimõte seisneb selles, et tuleb üles otsida kõik peidetud kalad – muidugi koerteaukudesse sattumata. Kui ruudu alt ilmub siiski koer välja, oled kaotanud ja võid stardinupule vajutades uuesti kalu püüda. Kui järele on jäänud vaid 5 tühja ruutu, peavad seal peituma koerad – ja oledki võitnud.

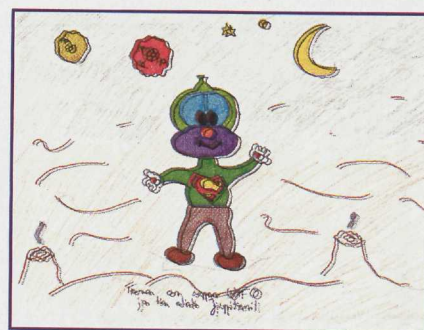
Teise mängu võitmiseks tuleb sul läbida labürint. Asja teeb raskemaks see, et sa ei tea, kus oled juba olnud ja kus mitte. Kui enam edasi minna ei saa, kerkib sinu kohale küsimärk. All paremas nurgas tiksus aeg, nii saad ka oma rekordid kirja panna.

Rita Rõõmus Võrust

Minu väljamõeldud mänguasi on rohkem abiline kui mänguasi, sest ta peseb nõusid, aitab koristada ja toidab su looma. Mänguasja peab ka toitma, kuid sa võid kindel olla, et ta seda toitu ära ei söö, vaid see läheb tema kõhu külmikusse, kust ta seda peast seda su koduloomale annab. Ta sisse lähevad maailma kõige suuremad patareid, ja kui sul nii suuri pole, siis tuleb talle sisse panna 50 väikest patareid.

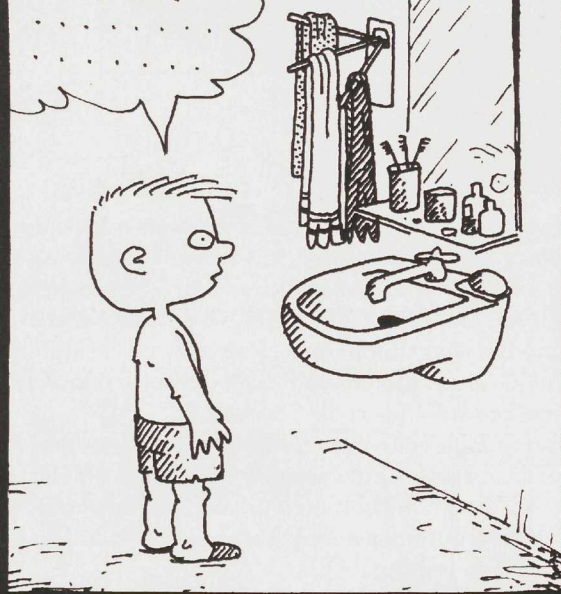
Maarika Kõrve Keilast

Siim Lillemets Vastseliinast

Kõige parem loom on elus talleke.
Madli Maarja Ehasalu Tallinnast

JA KUS SIIS MINU
KÄTERÄTIK ON?
SIIN ON

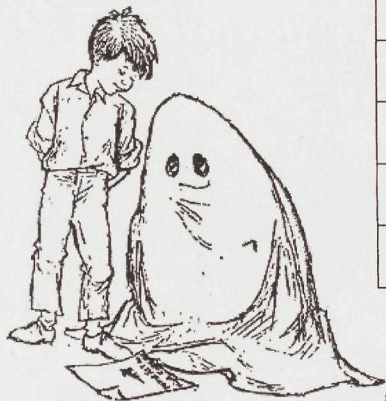
LÖPP, TIPP				GEORG... (LAULJA)
NORRA PEALINN				2xTÄHT
			SEKUND ESE TEIST-MOODI	
				KISKJA UUS; VÄRSKE; JUUNI-OR
	UMBES 52 ROOMA NUMBER TAHTIS TOIT			
TONN EESTI PEALINN SUGULANE			LÖBUSTUS-PARK RAUA-OGIJA SIDE-SONA	
		ARSEEN PUHKUS ...-BALE-RIINID INGL. K. ARTIKKEL		
	VANA-... 2xTAHT HUNDI HÄALIT-SUS			KOR-TERI OSA REEDE AASTA
USTAV KARU-POEG ... MOWGLI SOBER MADU			POOLA HARRA LEMBER (KIRJA-NIK)	
				PELETIS, HIRMU-TIS ERVIN SIRJE
		... JA RUUM VANGIS-TUS OKTOO-BER		
	ANNE & GUNNAR VANA-AEGSED RELVAD			NOORED INI-MESED ARVUTI-VÖRK

Ristsõna koostas Ilmar Trull

Parimatele lahendajatele auhinnaks
helikassett firmalt AIDEM POT!

Spiraalmõistatus

1-16 pagarmeistri tütar (ees- ja perekonnanimi);
 12-17 Valge Roosi pealik (eesnimi);
 18-31 vanahärra Bullerby külast;
 18-22 Pelle vanem vend; 23-28 kingsepa poeg;
 30-32 sugulane; 30-37 juveelivaras;
 37-42 Pontuse sõber; 37-45 Valge Roosi noorim
 rüütel (perek.-nimi); 45-50 Malini vend;
 48-52 vanim Vahetalu lastest;
 52-58 neegrikuningas; 58-59 mina (lühend.);
 58-61 soome-ugri rahvas; 58-64 tüdruk,
 kellega Rasmus Persson ei tahtnud
 hommikuti kohtuda;
 62-67 Pipi naaber;
 66-73 Propelleriga onkel

LINDGRENI VIKTORIIN

Eesti Laste- raamatukogus...

1	2	3	4	5	6	7	8	9
	31	32	33	34	35	36	37	10
	30	53	54	55	56	57	38	11
	29	52	67	68	69	58	39	12
	28	51	66	73	70	59	40	13
	27	50	65	72	71	60	41	14
	26	49	64	63	62	61	42	15
	25	48	47	46	45	44	43	16
	24	23	22	21	20	19	18	17

... kulges
rõõmsas,

rahulikus ja erakordselt
targas õhkkonnas. Tublid
olid kõik – eriti võitjateks
tunnistatud Kullamaa
keskkool (50 punkti),
Parksepa keskkool (48 punkti),
Jõgeva maakonna võistkond (ka 48 punkti)
ja Patküla põhikool (47 punkti).
Proovi ka Sina, kulla lugeja, jõudu
spiraalmõistatusega, ja arva ära
Astrid Lindgreni raamatute tegelaste nimed!
Ega's auhinnad tulemata jää!

Foto: Teet Malsroos

Eelmises numbris
lubasime pisut pikemalt
kõnelda teie
lemmi-
kutest teleekraanil.

Mei eesti saatejuhtidest edestas kõiki REET LINNA – teda pidas parimaks 12 Hea Lapse lugejat. Talle järgnesid REET OJA, TEET MARGNA, MIHKEL RAUD, MAIRE AUNASTE, EMIL RUTIKU, RAIVO JÄRVI, ALEKSEI TUROVSKI (kes on, muide, onu Aleksi nime all üks Hea Lapse sagedasemaid abilisi), ANNELI ADERMANN, VENNO LOOSAAR, RAIVO E. TAMM, OTTO-TRIIN ja MART KAMPUS.

KÕIGE POPIM SAADE oli mullu nimelt "Kuulus või kummaline", mida nimetas oma lemmiksaateks 12 lugejat. Teisel kohal oli "KooliTV" 9 fänniga, kolmandal "Politseinädal" 6 austajaga, neile järgnesid HommikuTV, "Kuum hind" ja "Seitse vaprat" – kõiki nimetati lemmiksaateks 4 korral, "Legolool", "Pullijuttudel" ja "Looduse lugudel" oli igaühel 3 imetlejat, üks kord esinesid talongidel "Neljajalgseid sõbrad", "Reis loomariiki" ja "Jalgallinädal".

LEMMIKSERIAALIKS osutus "Ristuvad teed", mida nimetas talongil 8 lugejat, talle järgnes "Kodus ja võõrsil" 7 austajaga, "MacGyverit" imetles sama palju lugejaid kui "Lastega kodus" vaatajaid - 5. "Beverly Hills", "Kobra" ja "Surematu" leidsid igaüks 4 korda nimetamist, 3 korda kiideti "Hauakambri lugusid", "Mr. Beani" ja "Homseid uudiseid". 2 lugejat pidasid lemmikuteks "Muumioru lugusid". "Troopikakuumust", "Ämblikmeest" ja "Viiking Vicky" märgiti ühel korral. Kõige originaalsemalt kirja pandud seriaali nimi oli "Aua kambri lood".

**TERE-TERE,
TELELAPSED!**

Hea Lapse lugejatel on üldiselt head terased silmad: viiekümne ühest vastajast on prillid ainult üheksal! Triibu-Liine hoiatab sellegi poolest: liiga kaua pole ka mõtet iga päev televiisori ees konutada – kõige targem on telekavas huvitavad saated ära märkida ja siis teler õigel ajal sisse lülitada.

Ilusaid tele-elamusi soovides teie Triibu-Liine Nessuke

Üks neist – mr. Bean – vaatab teile sellelt leheküljelt vastu ega jõua ära imestada, KUI HEA LAPSA ta on! Sest öeldakse ju, et heal lapsel mitu nime: mister Piin, mr. Biim, mr. Biin!

KOOS VANEMATEGA

vaadatakse kõige enam seriaale "Ristuvad teed" ja "Kodus ja võõrsil". Kuid nende seltsis jälgitakse sageli ka ka HommikuTV-d, "Kuulsat või kummalist", "Reisile sinuga", "Kuum hinda", "Väikest maja preerias", Benny Hilli nalju, lotomänge ja loodusesarju.

VÄGIVALLAFILMIDEKS

nimetati kõige enam "Terminaator 2", "Rambot", "Salatoimikuid", "Santa Barbarat", "Sauruste parki" ja "Draculat otsimas". Üks lugeja arvas, et enamik multifilmidest on vägivallafilmid. Üldse ei vaata seda sorti filme 17 lugejat. Vahel satub neid jälgima 8 last. Väga harva vaatab vägivallafilme 5 meie lugejat ja 21 last vaatab neid igal võimalusel. Julgust ja tugevaid närve, mis muud!

Üks meie lugejaist hakkas televiisorist lugu pidama 2-kuuselt. Enamjagu – ligi 30 – asusid ekraani ette 2-3-aastaselt, kuid leidub ka mitu last, kelle lubati telekat vaatama hakata alles kooliealiseks saamise puhul. Küll jõuab, ega teler eest ära jookse!

Ekraanivalverekord on 9 tundi! Kõige enam – tervelt 16 – on neid, kes veedavad telekat vaadates iga päev 3 tundi. Kuid ka neid, kes saavad hakkama ühetunnise TV-ajaga, pole vähe – nimelt 14. Tavaline teleaeg kõigub poole ja nelja tunni vahel.

Inglismaal on asjamehed tähele pannud imelikku asja: koolilapsed ei raatsi paberinut-sakaid, joogikõrsi, papptopse ja muid prügikastide ning korvide põhitoiduaineid viisakasti oma viimsele teekonnale saata – neid visatakse muudkui aga põrandale, tänavale või pöösaste alla. Nupumehed arvavad, et laste prügikastid võivad näljasurmast pääseda vaid siis, kui neile antakse inimlik (ja võimalikult hirmuäratav) väljanägemine. Võib-olla tahaksid meiegi koolide prügikastid ajaga kaasa minna? Selleks, et neile muheda koletise välimust anda, vajatakse veidike kunstkarusnahka (see võib olla ka tükike kasukamaale tagasi pöörduvast mantlist), silmadeks paari mõlkis pinksipalli, hambasakkideks veidi pappi – ja muidugi osavaid käsi (neid ei vaja prügikoll, vaid selle valmistaja).

Prügikast palub süüa!

Pildil oleva muheda prügikolli näost võib lugeda palavat soovi: "Toida mind!" Hügieeni mõttes võiks talle kõhtu panna kilekotist mao (NB! mitte madu-mao, vaid magu-mao!), seda vahetada on kergem kui kogu kasti seestpoolt küürida.

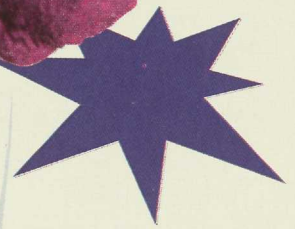

Soome koolilapsed peavad lugu koolifilosoofiast. Jahah, eks elu õpetab...

- ☺ Rääkimine – kuld, vaikimine – kaks!
- ☺ Koolis on nii igav olla, et see, kes tahab põnevamaid elamusi saada, on sunnitud kodutööd tegemata jätma.
- ☺ Parimad hinded saab õpilane siis, kui kordab õpetaja mõtteid.
- ☺ Kui sa hommikul kooli minnes naerata, siis on kõik kindlad selles, et tegemist on idioodiga.
- ☺ Mida noorena õpid, selle jõuad vanaks saades kindla peale ära unustada.
- ☺ Kes õpib, see teeb ka vigu. Kes vähem õpib, see teeb ka vähem vigu. Kes ei õpi, see vigu ei tee. Kes vigu ei tee, on hea õpilane.
- ☺ On olemas kahte liiki inimesi: need, kes oskavad arvutada ja need, kes ei oska.

Vabandusi hilinemise puhuks

1. Mu saapapaelad jäid ukse vahele kinni ja mul polnud võtit, et ust lahti teha.
2. Väikevend vajutas äratuskella nupu alla, enne kui kell helises.
3. Unustasin õhtul päikesepillid ette ega märganud seepärast hommiku saabumist.

Triibu-Liine ootab lugejatelt uusi ja originaalseid vabandusi – nii hilinemise kui puudumise puhuks! Parimatele mänguasjalikud auhinnad! (Märkus nr. 1: vabandused ei pruugi olla VÄGA tõsised. Märkus nr. 2: neid ei pea ilmtingimata praktikas katsetama.)

Meie fantastiline DAGMAR NORMET

☼ Lemmikraamat lapsepõlves?

Siis, kui ma veel ise lugeda ei osanud, meeldis väga kuulata, kui isa mulle Anderseni muinasjutte ette luges. Mõned neist olid nii kurvad, et ajasid iga kord nutma. Kui juba kooli läksin, meeldis Mark Twaini "Tom Sawyer" ja Karin Michaelise "Bibi"-sari.

☼ Lemmiktoit?

Maasikajäätis vahukoorega. Ja eriti veel – maasikad suhkru ja hapukoorega. Proovige – sellest saab hiiglama hea maasikakreemi!

☼ Lemmikvärv?

Taevas ja meri päikeseloojangul.

☼ Lemmiktund?

Kirjandus.

☼ Ebameeldivaim tund?

Käsitöö.

☼ Kas oled saanud kahtesid?

Küll. Aina käekirja eest!

☼ Kelleks tahtsid saada?

Tahtsin saada kirjanikuks, aga ei julgenud sellest mõeldagi! Meeldis rütmiline võimlemine ja tants, ja nii läksingi kehalist kasvatust õppima, et saada õpetajaks.

☼ Ilusaim päev lapsepõlves?

Esimene jõulupüha. Istusin siis kodus pörandal kuuse all ja lugesin uut raamatut. Sain jõulukungituseks alati mõne ilusa uue raamatu.

☼ Kas sul on lapsi?

Mis on nende nimed?

Mul on poeg Ingo ja tütar Haldi. Haldil on poeg Sten, kes õpib Tartu Ülikoolis. Ingol on poeg Mart ja tema õpib samuti Tartu Ülikoolis. Ingo vanem poeg Ott on juba suur ja temal on tütar Janeli. Nii et minul on juba ka lapselapselaps!

Dagmar Normet

Lugu sellest, kuidas Kiek in de Kōk endale nime sai.

(Katkend raamatust "Une-Mati,
Päris-Mati ja Tups")

Elanud Tallinnas kord Mihkli-nimeline mees, kes pidanud Viru värava tornis valvuriametit. Iga päev, kui Mihkel töölt koju tulnud, küsinud ta oma naiselt Amandalt:

"Ütle mulle, kallis naine, millega sa mind täna lõunalauas rõõmustad?"

Ja Amanda kostnud vastu: "Armas mees, eks püüa ära arvata, mida ma täna lauale toon!"

See mäng käis neil juba palju aastaid, ja eluilmaski ei osanud Mihkel ära arvata, mida Amanda lõunaks keetnud, sest peab ütleva – Amanda oli kõige parem perenaine üle linna ning mõtles oma Mihkli meeleheaks ikka uusi ja uusi roogasid välja.

"Seajalad hernestega!" ütles Mihkel.

"Koguni mitte!" naeris Amanda. "Täna kostitan sind härjaliha ja kaalikatega."

"Kohakala munakastmes," ütles Mihkel.

"Koguni mitte!" naeris Amanda. "Täna on lõunaks lõhekala veinikastmes."

"Vasikapraad nelgikastmes!" ütles Mihkel.

"Koguni mitte!" naeris Amanda. "Täna pakun sulle küpsetatud metskitseliha punase veini kastmes."

Nende poeg Ants oli juba tubliks noormeheks sirgunud, Mihkel ja Amanda aga hoidsid teineteist nagu noorpaar kunagi.

Kuid eile koitis päev, mis pidi Mihkli ja Amanda perekonnaõnnele saatuslikuks saama.

Mihkel oli oma valvuritööd truusti teinud ja linna ausalt teeninud. Ja nüüd pandi teda suure kaitsetorni valvuriks. See oli kõrge koht nii au kui ka trepiastmete poolest. Ülevalt, torni tipust paistis terve linn kätte, ja meri ja karjamaad ja luhad linna servas ka.

Kui aga Mihkel all-linna silmitsema hakkas, tegi tema süda äkitselt suure rõõmuhüppe, sest mis ta nägi! Mees vaatas juhuse kombel just omaenese maja korstnast sisse ja nägi, kuidas Amanda köögis lestkakala praadis!

Koju jõudnud, ei küsinud Mihkel sedapuhku oma Amandalt: "Ütle mulle, kallis naine, millega sa mind täna lõunalauas rõõmustad?", vaid kuulutas koguni ise:

"Täna sa praadisid lestkakala!"

Vaene Amanda kokkus koledal kombel ja puhkes nutma. Tema meelest oli see suur häbi, et ta ei saanud oma meest lõunasöögiga üllatada. Nii kordus nüüd päevast päeva.

Amanda otsis

kallitest kokakunstiraamatutest kõige peenemaid roogasid välja, Mihkil oli aga koju tulles kõik juba ette teada. Amanda unustas naeru ja unustas laulu ja tema lahke nägu muutus üpris kahvatuks. Seitsmendal päeval läks Mihkli süda haledaks ja ta tunnistas üles, kuidas ta tornitipus valves olles oma maja korstnast sisse vaatab ja seda-viisi ka näeb, mida naine lõunaks keedab.

"See pole ju kellegi viisakas kaitsetorn!" vihastas Amanda. "See on ju mingi" Kiika kööki!"

Amanda pandud nimi jäigi tornile külge – Kiek in de Kōk.

Aga selleks, et ema palgeil jälle tervisepuna mängiks ja tema silmades jälle naerusädemed helgiksid, ehitas poeg nende korstnale tibatilukese maja varjuks peale – seinte, akende ja katusega. Nüüd pääses koldesuits küll korstnast välja, ülevalt kööki vaadata aga enam ei saanud, ja Mihkli- Amanda perekonna- õnn oli päästetud.

↑ DODGE PICKUP

↑ CHEVY
SPORT SIDE
PICKUP.

→ '88 CHEVY
SPORT SIDE
PICKUP
"Giger
Machine".

↓ Ka CHEVROLET CORVETTE'ist saab vaja-
duse korral pikapi ehitada.

PIKAP- AUTOD

Nagu ingliskeelsed "pick" (korja) ja "up" (üles) ütlevad, on pikap-autod mõeldud kas laost "üles korjatud" kauba laiali jaotamiseks või mõneks muuks tööks. Nüüd aga tahaksin näidata hoopis selliseid pikappe, millega vaevalt keegi raatsib tööd teha.

Kõigepealt aga natuke pikapi ajaloost.

Esimese pikapi sünniaega on üpris raske määrata, sest kaheistmelisi kaubaveokastiga 0,5 - 1-tonnise kandevõuga autosid on valmistatud juba auto sünnist saadik.

Esimene auto, mida nimetati pikapiks, oli 1925. aasta Ford T Roadster.

Fordile järgnesid pea ka Chevrolet, Fargo, Plymouth ja Dodge.

Siin aga näete pikappe, mille ainsaks tööks on sõit ühelt näituselt teisele.

Märt Lauks

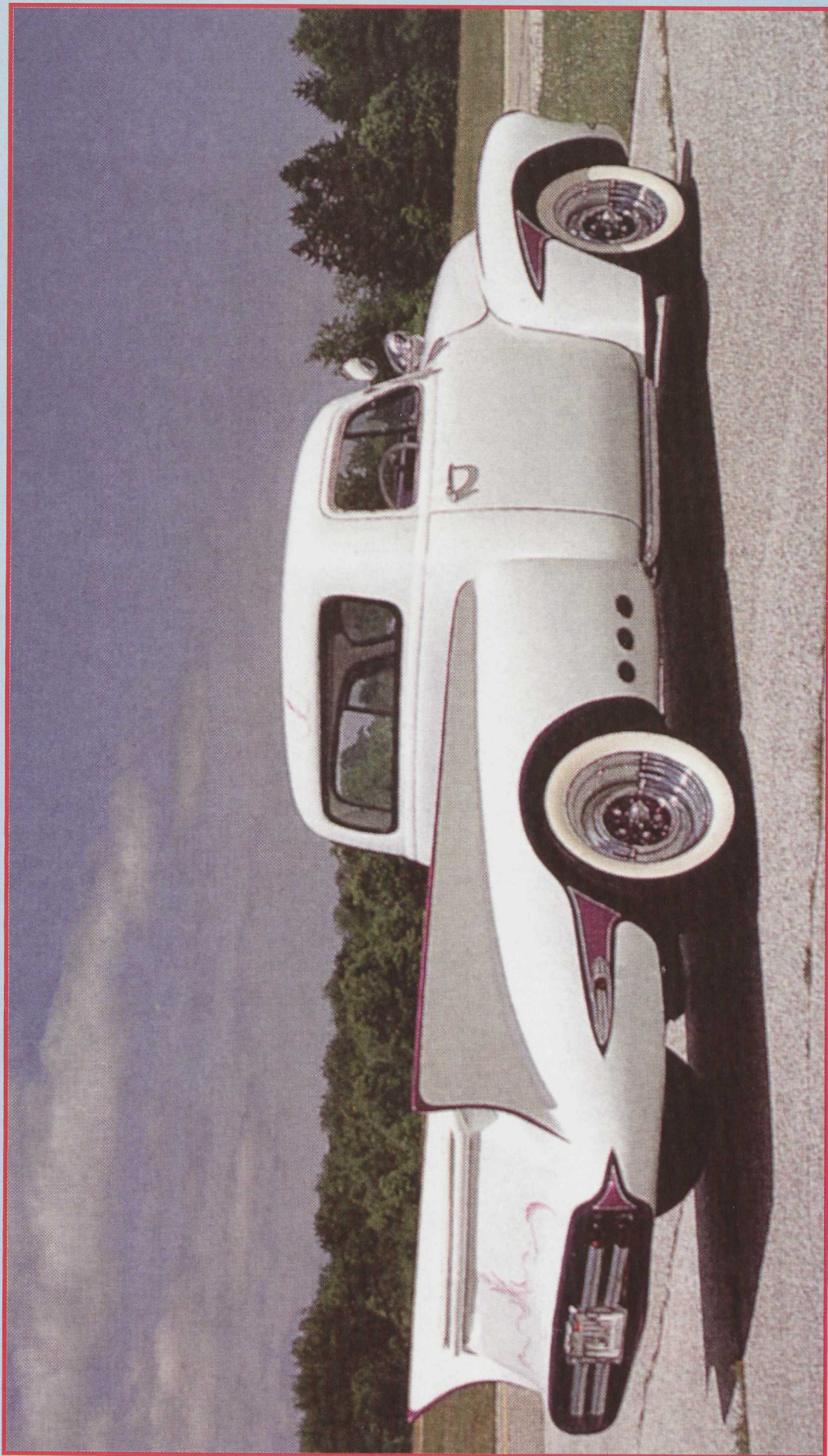

↑ GMC PC- 102
PICKUP-1950.

↓ Ka vanaisa vanast
MOSEst võib asja saada.

FOSTER-CHEVROLET "DREAM TRUCK"

**Kes
meist ei teaks
Koidulaulikut –
Lydia Koidulat!
Aga kas tal ka lapsi oli
ja mis neist sai,
sellest palus Triibu-Liine
jutustada
kirjandusteadlasel
HILVE REBASEL.**

*Koidula
ja Hedvig
1876. aastal.*

*Koidula
tütred
Hedvig
ja Anna*

KOIDULA tütred HEDVIG ja ANNA MICHELSON

(Algus eelmises Heas Lapses)

Koidula oli soovinud, et ta tütarde elu mööduks rahu-likumatel aegadel kui ta enese oma. Läks aga vastupidi: ta tütarde elu langes kahe suure revolutsiooni ja kahe maailmasõja aegadele. Ajavaimule vastavalt olid Koidula tütred innustunud vene rahvasõprade – narodnikute – ideedest, soovisid osa võtta vene rahva vabastamisest. Hedvig lõpetas sel eesmärgil põllutöökooli, Anna omandas Pariisis Sorbonne'i ülikooli sisseastumiseksamite ajal küpsustunnistuse ja hakkas arstiteadust õppima, et avada hiljem Sise-Venemaal haigla vene talupoegadele. Õpingud jäid pooleli, sest noorusliku uljusega sooritas ta kaaslastele oma julguse tõestamiseks katse: võttis liiga palju ravimeid, mille tagajärjel kaotas peaaegu täielikult nägemise.

Hedvig pühendas end isa elu lõpupäevadel temale, oli hooldaja ja haigepõetaja. Hiljem elas ta Peterburis kolmetoalises korteris, kus leidsid tasuta pansioni (eluaseme ja toidu) kolm naisüliõpilast. Revolutsioonijärgses Peterburis leidis ta tööd

keeleõpetajana – oskuse lastega läbi saada oli ta emalt pärinud. Hedvig suri Teise maailmasõja ajal ümberpiiratud Leningradis 1941. a. oktoobris, maeti Ohta kalmistule. Kõik emast säilinud käsikirjad, perekonna kirjad ja dokumendid andis ta

eestlasest korterinaabri Alida Agi kätte, kes tõi need Eestisse ja andis hoiule Kirjandusmuuseumi. Eesti keelt Hedvig ei osanud, ema luuletusi ei tundnud ja talle oli sisendatud, et selle rahvuslik osa õhutab rahvastevahelist vaenu. Koidula esimese eluraamatu autorit, soome-eesti kirjanikku Aino Kallast ta ei usaldanud ega lubanud temal – nagu ka kellelgi teisel – oma vanemate kirjavahetust lugeda. Ta kartis, et kirjades võiks olla midagi, mis kahjustaks ta vanemate head nime.

Lugupidamisest oma ema ja isa vastu ei lugenud ta neid ka ise. Anna reisis palju, eriti Euroopas, külastas ka Alžeeriat ja leidis lõpuks kodu oma unistustelinas Firenzes, kus elatas end keeletundidega. Aastatel 1934 – 1944 elas ta Tartus, kuhu Itaalias reisinud kirjanik August Mälk oli teda kutsunud. Eestis Anna ei kohanenud, sest ta ei osanud eesti keelt ega tahtnud paljude eelarvamuste tõttu seda ka õppida. Ta isa oli end määratlenud "liivimaalasena". Vanade seisuslike eelarvamuste tõttu polnud ta haritlasena enam lätlane (kes oli talupoeg

või lihttööline), sakslased teda aga omaks ei tunnistanud. Nende eelarvamuste vaimus kasvas ta ka oma tütreid. Hedvig pidas end sakslaseks, Anna venelaseks, tegelikult olid aga mõlemad rahvustunde kaotanud. Nende elukäik näitab, et see neid eriti õnnelikuks ei teinud. Kui isamaja katus pea kohalt kadus, olid nad kumbki ihuüksi, ilma selle toeta, mida pakub kodumaa, rahvas ja emakeel. Pärast ema surma olid katkenud ka peresidemed Eestiga.

Anna lahkus Eestist 1944. a. varakevadel Riia kaudu Saksamaale. Pärast Saksamaa kaotust Teises maailmasõjas elas Anna kuni 1948. aastani Mecklenburgi vanadekodus Nõukogude okupatsioonis väga rasketes tingimustes. 1949. aasta mai kuus jõudis ta lõpuks taas Firenzesse, kus ta elas oma õpilase, sõjas langenud professori lese Margherita Santi-Farina villas. Eesti pagulas-

kond korraldas tema heaks korjanduse, et ta vanadusepäevi pisut toetada. Anna Michelson suri 27. detsembril 1965 ja sängitati mulda Firenze Allori kalmistul. Eestist lahkudes oli ta siiski avaldanud soovi

tagasi tulla ja leida rahupaik vanaisa matuseplatsil. Soov ei teostunud. Koidula mõlema tütre hauakohad on läinud kaduma.

Vanemad elavad edasi oma lastes. Koidula soov oma lastes edasi elada ei läinud täide. Ta poeg suri ema suureks kurvastuseks väikelapseas. Tütred kasvatati tema vaimule võõraks, nad ei jätkanud ema elutööd. Koidula tütardest ei abiellunud kumbki ega olnud neil ka lapsi. Michelsonidel ei ole järeltulijaid, kelles edasi elada. Kurb saatus, ehkki tütarde elu oli vähemalt ajuti huvitav – õpingute ajal –, sisukas (Anna reisid) ja ennastohverdav.

Hilve Rebane

Sellel pildil on Anna Michelson juba palju palju vanem. Ta seisab Pärnus oma ema ausamba juures.

Maa, meie koduplaneet, on imeilus, kuid ta elanikud paistavad murelikud olevat. Miks? Küllap seepärast, et iga päev toob neile aina kurvemaid uudiseid.

Kuid inimeste elus on ka rõõmu, õnne ja armastust.

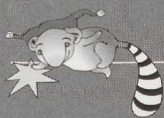
Tänasest peale võta endale kohustus: mine HÄID UUDISEID püüdma – uudiseid, mis panevad meid naeratama, uudiseid,

mis soojendavad meie südameid! Kuulata, mille üle naerdakse su ümber – kodus, koolis, kodukandis! Kuula raadiot, loe lehti, vaata telekat!

Kasuta oma sõnu ja värve, pane maailm naeratama, pane ta süda rõõmsalt lõõma! KIRJUTA LUULETUS, mis teeb meid oma rõõmsate uudistega õnnelikuks!

• EUROTEADE kõigile HEA LAPSE sõpradele ja sugulastele! •

Märtsis tähistatakse ÜLEMAAILMSET LASTELUULE PÄEVA, mille teemaks on "Maailma naeratus". Naeratada ja luuletada võib muidugi igaüks ka oma nurgas, kuid arvame, et ka eesti laste luuletused võiksid ehtida Brüsselis korraldatavat luulepäeva näitust.

KÕIK RÕÕMSAMEELSED VÄRSISEPAD!

Ärge hoidke oma lõbusaid luuleridu sahtlinurkades! Kirjutage värsid korralikule paberile, tehke neile vahvad pildid juurde ja saatke

15. veebruariks HEA LAPSE toimetusse.

NB! Nutuluulet ja -joonistusi tasub saata ainult siis, kui nad on **VÄGA NALJAKAD!**

Küllap leiata palju lõbusaid uudiseid, mis panevad kogu Euroopa mitte ainult naeratama, vaid lausa naeru lagistama!

Parimad värsid-pildid ilmuvad Heas Lapses ja reisivad edasi Brüsseli luulepäevale, mille patroon kuninganna Fabiola annab parimaile autoritele autasud!

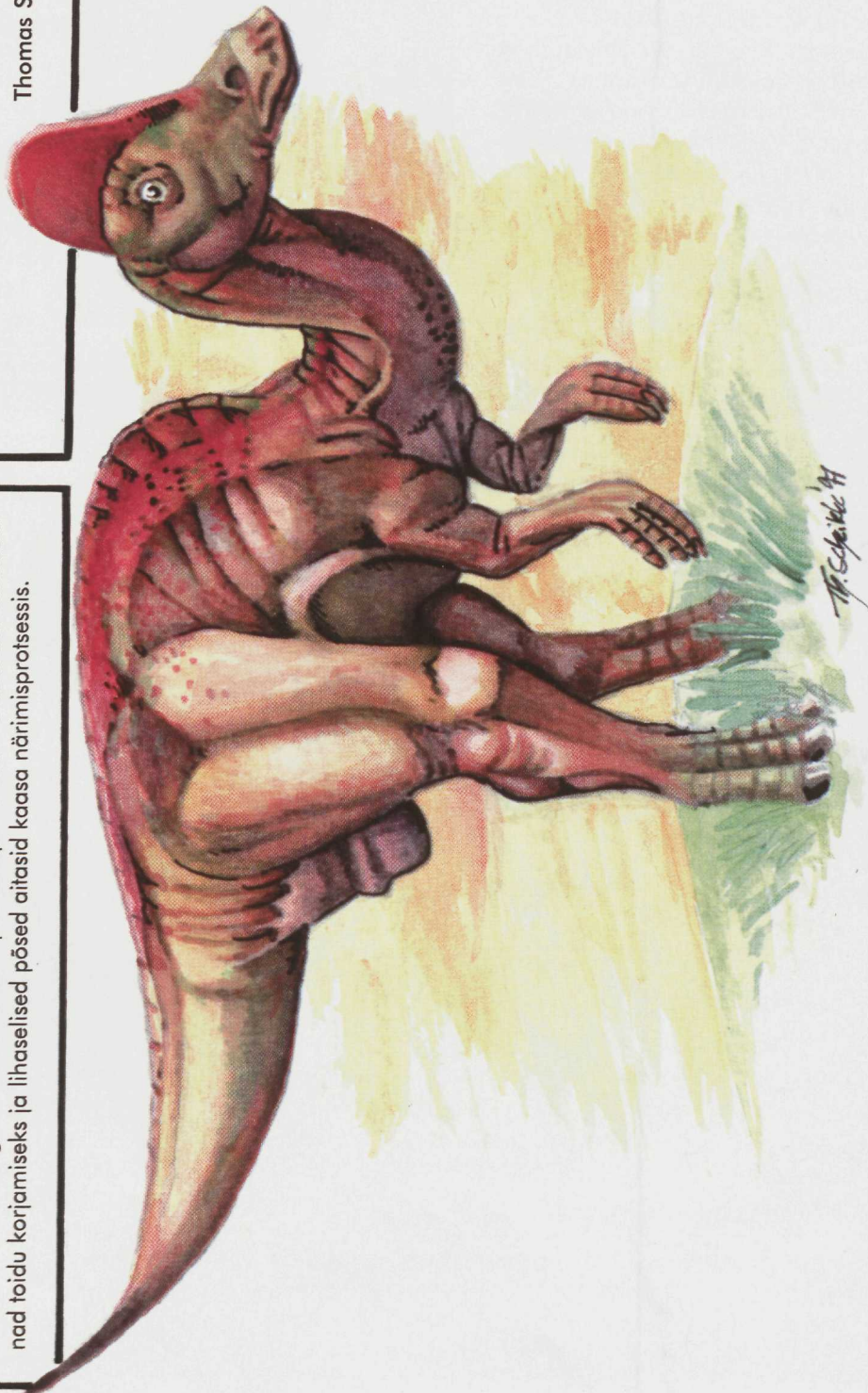

Pardinokaga saurus

Kõige edukamad taimetoidulistest dinosaurusustest olid hadrosaurused ehk pardinokaga saurused. Need saurused olid pikkade sabadega linnuotolised olevused. Esijalad olid neil varustatud lestadega. Kuigi kaua arvati, et nad olid kohanenud eluks vees, võib leitud kivististe järgi oletada, et hadrosaurused elutsesid metsades: nad söid peamiselt seemneid, käbisid, männiokkaid ja raokesi. Kõikidest dinosaurusustest olid hadrosaurused kõige paremini võimalised ennast toitma: neil oli sadakond hammast, millega võis katki närida ükskõik mida. Hambad asetsesid tihedates paralleelsetes ridades ja iga hamba välisküljel oli eriline tugev email. Sellise hammastikuga oli ideaalne taimi peeneks jahvatada. Pardinokka kasutasid nad toidu korjamiseks ja lihased pösed aitasid kaasa närimisprotsessis.

Üllatav joon hadrosaurusete juures oli nende peakujuude varieerivus. Paljud neist kandsid tohutuid harju, millest mõnede kõrgus oli isegi üle meetri. Enamasti olid harjad ninaluu ja premaxilla (ülalõua esiosas asetsev luu) suurenemise tulemus. CORYTOSAURUSE (pildil) ümar "kiiver" on kasvanud ninaluust. Harjas jätkusid loomade ninakäigud. See võis anda neile erilise võime haista juba kaugelt oma vaenlast, aga käigud võisid olla ka hoopis kõlakambriteks, võimaldades dinosaurus- tel mõirete ja rõhitsuste abil üksteisega ühendust pidada.

Thomas Scheileke tekst ja joonistus

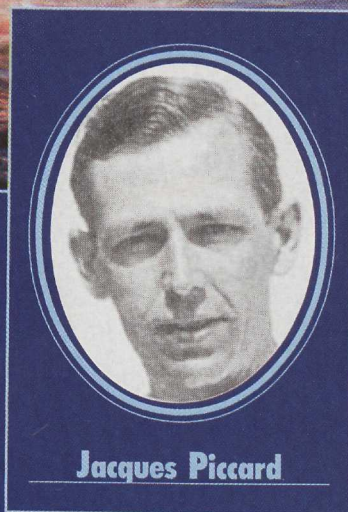
VAGA VESI, sügav põhi!

**23. jaanuaril
1960**

laskus inimene esimest – ja kes teab, võib-olla ka viimast – korda Vaikses ookeanis asuvasse Challengeri nimelisse süvisesse – maailma kõige sügavamasse kohta. Õieti oli laskujaid kaks: šveitslase Jacques Piccard'iga tegi ohtliku retke kaasa USA mereväeohvitser Don Walsh.

Allveelaev, millega sukelduti enam kui 11 kilomeetri (täpsemalt 11 034 m) sügavusele ookeanipõhja, oli tehtud 12-sentimeetri paksustest terasplaatidest ja kandis nime Trieste. Selle ehitas Jacques'i isa, insener Auguste Piccard. Laev pidi olema väga vastupidav, sest seda rõhus 200 000 tonnine veeraskus – see tähendas, et veider sõiduriist pidi ära kannatama 40 tuhande täiskasvanud elevanti kaalu... Muidugi polnud Piccardi'il ja ta sõbral aega elevantide peale mõelda: nad pidid tegema mitmesuguseid teaduslikke mõõtmisi: külmas veesügavuses oli

Jacques Piccard

vaja mõõta nii elektrijuhtivust, hääle kiirust, temperatuuri kui nähtavust.

Piccard ja Walsh alustasid oma "põhjaminekut" kell 8 hommikul. 110 meetri sügavusse jõudes hakkas Trieste äkki taas kerkima: sõiduk oli sattunud külma vee kihtidesse, mis olid laevast raskemad. Kuid Piccard oli õnneks sellistki võimalust ette näinud: ta laskis merre pisut kergem lennukibensini, mis asendus raske külma veega, ja retk jätkus. 6

Vaikse ookeani vesi

pole küll pidevalt vaga olemisega, kuid sügav põhi on tal küll.

Aga vaprate meeste jaoks pole ükski sügavus kättesaamatu – otse vastupidi: mida võimatum tundub eesmärk, seda tugevama jõuga ta kangelasi enda poole tõmbab!

kilomeetri sügavusse jõudes aeglustas Piccard laskumist kahekümnele meetrile minutis: selleks vabastas ta laeva küljest osa terasballastist. Maailma sügavaimasse kohta jõuti kell 13.06. Selles külmas ja pimedas paigas olid mehed vaid 20 minutit – seejärel heideti merepõhja viimane osa ballastist ning algas kolm ja pool tundi kestev aeglane tõus. Veepinnale "inimeste maailma" jõudes olid Piccard ja Walsh küll kõvasti külmetanud, kuid siiski elusad ja terved. Kangelastegu oli sooritatud!

Jüri Trouberg

Pildi joonistas
Robert Järveläinen Jõhvist

Edgar Valter

NAERU-USS

"Isa, isa, naabrite kass istub suure kase otsas ega saa sealt kuidagi alla!"

"Ära muretse, Juku, küll ma ta sealt alla aitan!"

"Ema, ema! Isa istub naabrite suure kase otsas ega saa sealt kuidagi alla!"

"Ema, sa tead ju, et mulle see aukudega juust ei maitse!"

"No söö siis, Juku, ainult juustu, ja jäta augud taldrikule!"

"Juku, ma olen sinus pettunud!"

pahandab ema. "Sa ju tead küll, kuidas lauda tuleb katta – ja ometi oled jätnud külaliste taldrikute juurde noad-kahvlid panemata!"

"Aga ema, sa ju ise ütlesid, et nad söövad nagu hobused!"

"Õpetaja, kas te saaksite mulle laenata kaks krooni bussipileti ostmiseks?"

"Kahjuks, Juku, on mul rahakotis ainult viiekümnekroonised..."

"Noh, olgu, eks ma siis lähen taksoga!"

Juku õpetab papagoide rääkima:

"Ütle: ma oskan rääkida!"

"Ma oskan rääkida!"

"Ma oskan käia!"

"Ma oskan käia!"

"Ma oskan lennata!"

"Mis sa valetad, pois!"

Ema hüüab aknal: "Juku, kas kuuled? Tule nüüd ruttu sisse!"

"Miks, ema?"

"Me läheme kohe välja!"

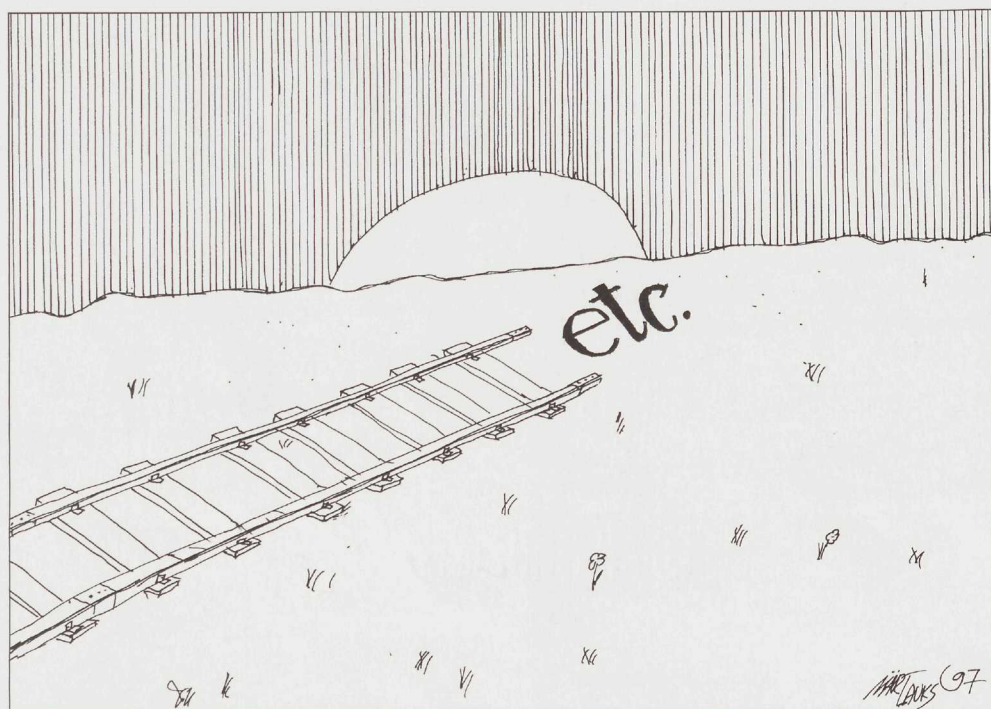
Juku veedab pühapäeva koos isaga kala püüdes. Esmaspäeval kooli tulles teatab ta pinginaabrile: "Kui õpetaja ajaloo tunnis hakkab jälle seletama, et vanasti toitsid inimesed ennast ära jahi ja kalapüügiga, siis ära sa teda mingil juhul usu – see on täielik vale!"

Juku seisab koos emaga turul kalaleti ees.

"Vaata, Juku, kui õnnetu väljanägemine on neil kalakestel!" õhkab ema.

"Otse vastupidi, mamps," kinnitab Juku. "Paistab, et nende kannatused on lõppenud juba väga ammu!"

Pildi joonistas Märt Lauks

Tere, toimetus!

Mulle meeldib teie ajakiri väga, eriti "Nukkvõlli" leheküljed. Ootan "Head Last" iga kuu alguses. Saadan Teile oma anekdoodi.

Arst: Nii, sellest unerohust peaks teile jätkuma terveks kuuks!

Patsient: Aga doktor, ma ei taha nii kaua magada!

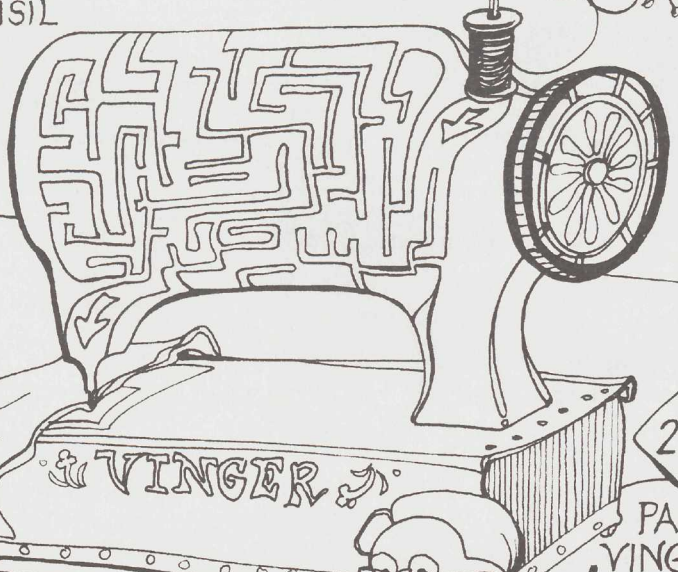
Madis Karemaa
Tallinna Hiiu
Põhikoolist

RÄTSEPA MOISTATUS

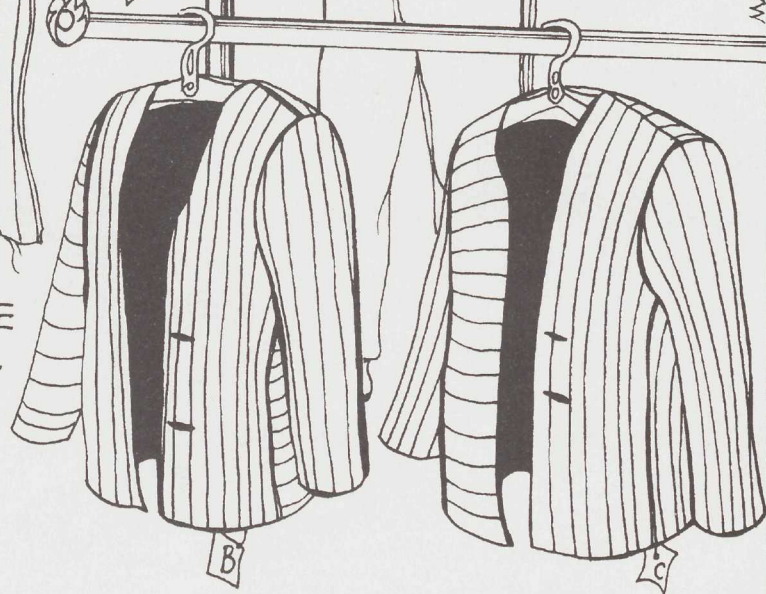
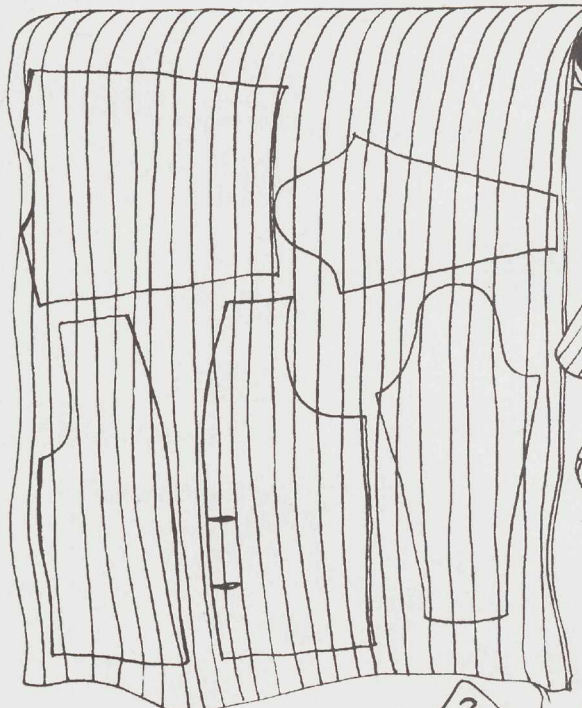

1. AITA ÕIPIPOISIL
LEIDA
SÄRGILE 5
ÜHESUGUST
NÕOPI!

2.

PANE
VINGERI
ÕMBLUS-
MASINAL
NIIT
PAIKA!

3.

RÄTSEP JOONISTAS KANGALE
JÄRGMISE PINTSAKU TUKID.
MILLINE MUDEL NEIST
TULEB? A, B VÕI C? D

MARET PÖLDRE 1997

UUEL AASTAL UUED LEGOD!

Uus aasta hiilis nagu tiiger pehmetel käppadel tasa-tasakesi üha lähemale, siis aga tegi – volksiti! – pika tiigrihüppe (õnneks ei lõõnud ta küüniseid ühessegi Triibu-Liine tuttavasse arvu-tisse!) – ja kohal ta oligi!

“On ju tiigriaasta!” kinnitab firma P. Jahn & Partners Baltic juht Kairi Kälissaar. “Aastavahetusel said Tallinna lapsed Linnahallis jälle hiigelsuurt jõuluvana ehitada. See sai veelgi uhkem kui mullu!”

Meie lapsed on teadagi osavad klotside kokkupanijad. Kahju, et nad jõuluvaheajal Billundis sellist jõuluvana kokku panna ei saanud!

**Meie seekordne LEGO-küsimus kõlabki nii:
MIKS EI PANDA BILLUNDI LEGOLANDIS
JÕULUVANASID KOKKU?**

**Teadjaile auhinnad
firmalt P.Jahn & Partners Baltic!**

Tiigriaasta leoparikook

Tee nii:

**Koogi
kokku-
mätsemiseks
vajad**

- 300 g kohvi-
või teeküpiseid
- 100 g šokolaadi
- 100 - 150 g margariini
või võid
- 200 g suhkrut
- 1 muna
- 300 g kakaod
- mõni tilk kirsivõi
või mustsõstramahla

1. Pane tükkideks murtud šokolaad väiksesse keedunõusse või plekk-kruusi, see aseta omakorda pliidile veekaussi, kuumuta ja sulata pidevalt segades.
2. Murenda küpsised tükikesteks.
3. Vahusta või, suhkur ja muna mikseris, lisa vahule kakaopulber.
4. Lisa segule vedel šokolaad ja küpsisetükid. Seejärel sortsti tsipake mahla!
5. Liiguta tekkinud massi, et kõik need head asjad omavahel seguneksid.
6. Vormi segust rull ja paki see hõbepaberisse. Varu kannatust! Las ta seisab vähemasti ühe öö külmkapis.
7. Hommikuks on rull muutunud lõikamiskõlblikuks, nii et ära kohe kõike üksi ära söö, vaid lõika kenad seibid. Paku sõbrale, vanematele ja teistele headele lastele.

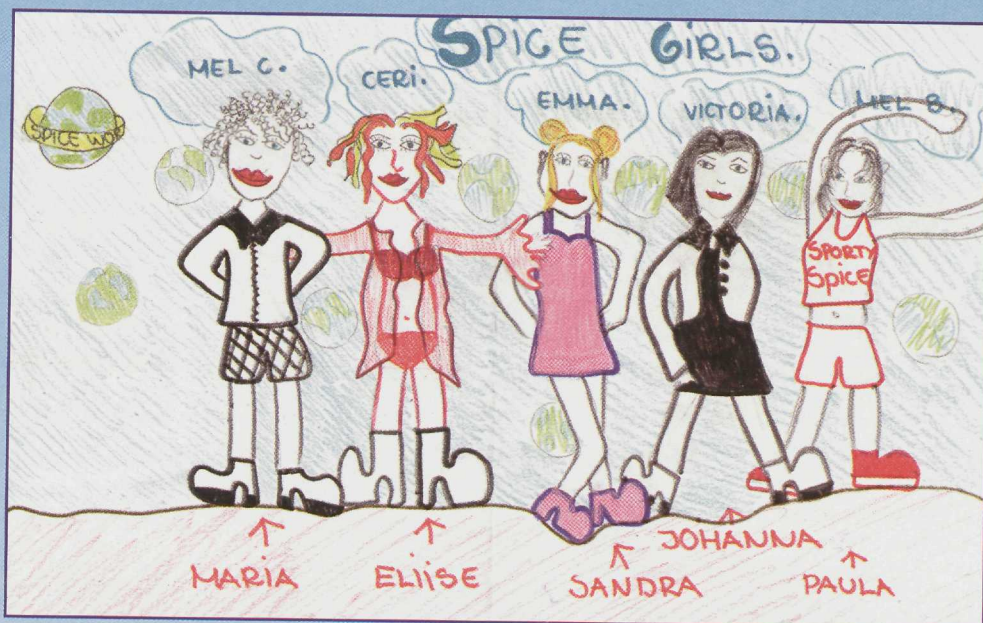
Meie kool

Tore on see meie kool,
sellist pole igal pool.
Direktriss on väga hea,
kõik me koolis korda seab.
Õpetajad kõike teavad,
hinded ikka ritta seavad.
Targaks saab siin igaüks,
kasvõi väike poisijüts.

Kui vaid tahad, tule ka
mõnda pilli õppima.
Sporti teha tahad sa –
tule siia treenima.

Kui sul hea on lauluhääl,
bändis, kooris laulda hääl.
Tsirkuses saad trikke teha,
nii et pärast kange keha.

Triin Toomel
Võhma Gümnaasiumist

Tere!

Ma pole seni kunagi kuhugi ajakirja midagi saatnud. Nüüd saadan teile luuletuse ja pildi "Spice Girls", kuna meie klassis on sama nimega ansambel. Olen 11 aastane ja käin Vanalinna Koolis V klassis.

Hea Laps

Hea laps
on virk ja kraps,
hea laps on lõbus ikka,
ei aja jonnki pikka.
Hea laps on ikka usin
nagu suhkruksaia-rosin.

NB! Triibu-Liinel võiks olla
sõber Ruudu-Liinel!

Liis Lass Tallinnast

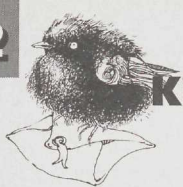
Triibu-Liine
tänap ilusa
ettepaneku eest
ja asub
Ruudu-Liine
nimelist
sõpra otsima.

Muide, selgus,
et **"Spice Girls'i"**

nimeline ansambel
ei tegutse ainult
Tallinna Vanalinna Koolis

(Inglismaa omast rääkimata),
vaid ka... mõnedes mänguasja-
poodides! Leludisainerid on
nimelt kinkinud Barbie
suguvõsale uued liikmed, kes
sarnanevad "Pipra plikadele"
(nii oleks selle pundi nime eesti-
keelne variant) peaaegu sama
palju kui Liisi joonistusel
olevad muusikud!

Kirjanurk

Seda, et Victor Hugo romaani "Jumalaema kirik Pariisis ainetel disnstatud filmis oli naispeategelaseks Esmeralda, teadsid väga-väga paljud. Ei jäänud üle muud, kui tuli auhinnad – Phoebused – välja loosida, kusjuures sellised nimekujud nagu Ismiralda, Esgeralda ja Esmoralda arvesse ei läinud.

Phoebuste võidukad omanikud on **Marit Ilves** Elvast, **Triin Põllu** Nabalast, **Kaisa Rebane** Tallinnast, **Keiti Kask** Tartust, **Margot Liidemann** Haapsalust ja **Kaire Raik** Vahenurmest.

Head uut aastat, sõbrad!

Meie novembrinumber tõi toimetusse nii palju kirju, et Triibu-Liinel hakkas neid lugedes pea ringi käima. Heakene küll, tegi see peake paar-kolm tiiru ja jäi siis oma vanale kohale paigale. Ja nüüd ongi aeg teha teatavaks novembrinumbri auhindade saajad.

Ristsõna-auhinnad saavad **Reigo Sinka** Karksi-Nuiast ja **Sven Pärn** Vahastust.

LEGO-auhinna pälvisid **Mikk Merekivi** Järvakandist ja **Egert Vilgas** Sindist.

Kirjandusliku killumängu kokkupanemise eest saavad preemiad **Maria** ja **Joosep Kuusik** Võõpstest ning **Maarja Sau** Tallinnast.

Taskudinode (või eks me vaata, mis selle mängu nimeks veel pakutakse) omanikeks saavad **Madli Maarja Ehasalu**, **Sirje Saula**, **Mari-Ann Kallas** ja **Maria Markoviš** Tallinnast, **Marika Kõrve** Keilast, **Teelemari** ja **Tõnis Loonet** Raplamaalt, **Stella** ja **Siim Lillemets** Vastseliinast ning **Annika Pšennaja** Harjumaalt.

Head ja halba HEAST LAPSEST

Selleks, et saaksime ajakirja lugeja jaoks huvitavamaks teha, oleks tarvis teada teie soove ja arvamusi. Ootame vastuseid lähima 2 nädala jooksul toimetuse aadressil!

1. Missugused lood on Sinu jaoks huvitavad? Miks?
2. Missugused lood Sulle ei meeldi? Miks?
3. Mille kohta tahaksid veel ajakirjast lugeda?
4. Kas lugude pikkus rahuldab Sind?
5. Missuguse numbri kaanepilt meeldis Sulle kõige enam? Miks?
6. Kas loed ajakirja üksi, koos vanemate või sõpradega?
7. Kes ostab (tellib) Sulle Hea Lapse?

Vastuste juurde kirjuta oma nimi, vanus, aadress ja telefon. Võid vastata ka varjunime all või anonüümselt (ilma nime nime-tamata), kuid viimasel juhul on oht ilma jääda auhinnast, mille saavad sisukamate vastuste saatjad.

Jään pikisilmi (pikksilmaga aknal seistes) kirju ootama!

Ikka Teie vana hea lapsur Triibu-Liine Nessuke

Soovin leida kirjasõpra.

Pole tähtis vanus ega ka see, kas ta on poiss või tüdruk. Minu lemmikloom on hobune. Vabal ajal tegelen klaveri-õppimise ja muusika kuulamisega. Kogun hobustega asju. Kuulutus ei aegu!
MAARIT KAIKKONEN
Liiva tee 11 Riisipere sjk.
EE3110 Harjuma

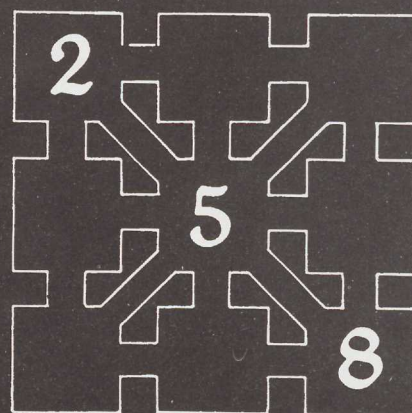
Hei!

Soovin endale kirjasõbraks 6 - 8aastast linnapoissi, ise olen 7aastane.

Kaarel Kaasik, Pähkli 6,
EE 3170 Haapsalu.

ÜHEST ÜHEKSANI

Tühjusest ilmuvad paelad!

Lõika kääridega õhukesest papist 20 sentimeetrise külgedega ruut, lõika see ühest nurgast kumeraks.

1. Värvige papitükk mustaks. Lase värvil kuivada. Rulli papitükk koonuseks nii, et must külg jääb sissepoole.
2. Kinnita kleeplindiga ääred.
3. Lõika koonuse tipp ära. Lõika papist teine tükk, mõõtmetega 27cmx16cm.
4. Tee sellest tükist toru ja kinnita kleeplindiga. Koonuse laiema ots peaks täpselt toruga ühtima.
5. Liimi koonuse ja toru ülemised ääred kokku.
6. Kui liim on kuivanud, pane toru ja koonuse vahel olevasse tühja ruumi värvilisi paelu. Hoia toru nii, et paelad jäävad sinu poole.
7. Näita kõigile toru teist otsa – see näib tühjana. Pane toru lauale.
8. Ütle "Abrakadabra!" ja võta paelad ükshaaval torust välja.

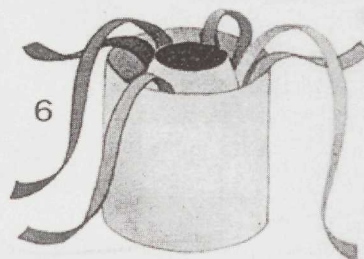
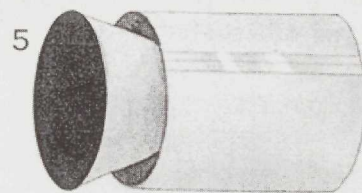
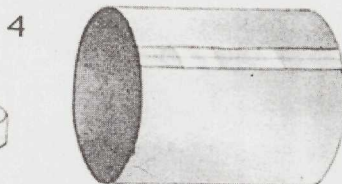
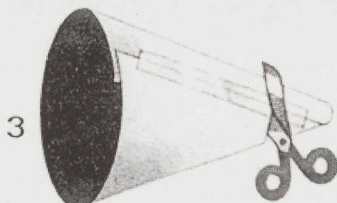
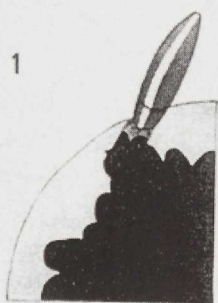
Kastides olevad

numbrid (2,5,8)
annavad kokku 15.

Kas sa oskad panna ülejäänud numbrid ühe ja üheksa vahel (1,3,4,6,7,9) nii, et nad igas suunas annaksid kokku 15?

Täida kõik read numbritega vasakult paremale, alt üles ja ka teine diagonaalne rida.

ÜLLATUSTE TORU

Leia piltidelt 15 erinevust!

Pildid joonistas Elisabeth Salmin

Lisaks pealuu ja ristatud kontidega **piraadilipule** on kuulsaks saanud mererövel Christopher Moodyle kuulunud plagu, millel kujutatud tiibadega liivakell pidi Moody ohvritele meenutama, kui kiiresti nende aeg mööda saab.

Nagu ausad meremehed, nii ei saanud piraadidki hakkama ilma **teleskoobita**, mida nad kutsusid pika nimega "Bring'em near" (Too nad lähedale). See siin on valmistatud paberist ja vasikanahast, pärit aastast 1690.

Lgu muuga kuidas on, piraadimuret me tänapäeval tundma ei pea. Kui Läänemeres nähakse laeva, mille mastis lehvib must, pealuu ja särekontidega ehitatud lipp, siis võid olla kindel, et tegemist on filmivõtetega.

Eelmise aasta lõpus aga rändasid Eestis ringi "klotsipiraadid" – need olid Legolandist pärit kujud, mille liikumist, laulmist ja tempe said nüüd tänu "Rekatole" näha needki lapsed, kellel pole seni õnnestunud Billundisse pääseda.

Lauri Reilsen Audentese Erakoolist arvas, et selline näitus võiks siia jäädagi. Lauri käib TELO Lego-ringis ja lööks hea meelega ise ka käed külge siinse Legomaja loomisel.

Kuigi Musthabeme (Blackbeard'i) terror meredel kestis ainult kaks aastat, pajatavad sellest piraadist paljud legendid. Kuulsust lisasid Musthabemele tossu ajavad korgitükid, mille ta kinnitas lahingusse tormates oma mütsi külge – mustas suitsupilves liikuv mees ajas kõigile hirmu peale.

Hispaania kuld oli piraatide lemmiksaagiks – üksainus kuld münt tähendas seitset nädalat muretut priiskamist. Lugu peeti ka briljantidest. Kuid samas võisid mereolud muutuda nii rängaks, et piraat, kes eluga maale pääses, võis õnne tänada!

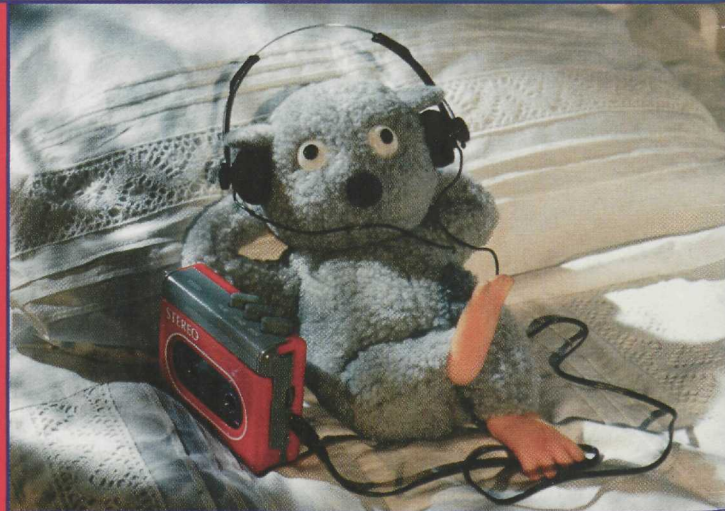

Meie lugejal
aga palume seekord kirjutada pisike jutt või joonistada pilt piraatidest. Muidugi preemiad!

PE[B
2 [1378 98,1

Urpo ja Turpo seiklevad eesti laste seltsis!

Soome Lumifilm

tegi lastekirjanik Hannele Huovi mõnusate karujuttude põhjal 13 filmist koosneva seriaali "Urpo & Turpo". Režissööritööd tegid soomlased Liisa Helminen ja Marjut Rimminen ning eesti mees Riho Unt. Filmide peategelased seiklevad raamatumaailmas: mängivad karustatud "Tuhkatriinut", "Wilhelm Tellit", "Punamütsikesit" ja teisi lugusid.

Kaisukarud tavaliselt metsas hakkama ei saa. Urpo ja Turpo elavad raamaturiiulis. Ja raamatud kuuluvad mängult perele, kus on kolm last.

Lasteperet mängivad Krister Kruusmaa, Greete Tennossaar ja Karel Tallermäe. Ema ja isa osades on Liina Tennossaar ja Reio Kessel. Loodetavasti saavad seriaali näha ka eesti lapsed. Lood on lahedad ja lõbusad!

Fotode autor on eestlasest animatsioonioperaator Tõnu Talivee.